

No. 40884

**Finland
and
Slovenia**

Agreement between the Republic of Finland and the Repuhlic of Slovenia for the avoidance of double taxation with respect to taxes on income. Helsinki, 19 September 2003

Entry into force: 16 June 2004 by notification, in accordance with article 26

Authentic texts: English, Finnish and Slovene

Registration with the Secretariat of the United Nations: Finland, 4 January 2005

**Finlande
et
Slovénie**

Accord entre la République de Finlande et la Répuhlique de Slovénie tendant à éviter la double imposition en matière d'impôts sur le revenu. Helsinki, 19 septembre 2003

Entrée en viguer : 16 juin 2004 par notification, conformément à l'article 26

Textes anthentiques : anglais, finnois et slovène

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : Finlande, 4 janvier 2005

[ENGLISH TEXT — TEXTE ANGLAIS]

AGREEMENT BETWEEN THE REPUBLIC OF FINLAND AND THE
REPUBLIC OF SLOVENIA FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE
TAXATION WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME

The Government of the Republic of Finland and the Government of the Republic of Slovenia,

Desiring to conclude an Agreement for the avoidance of double taxation with respect to taxes on income,

Have agreed as follows:

Article 1. Persons covered

This Agreement shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

Article 2. Taxes covered

1. This Agreement shall apply to taxes on income imposed on behalf of a Contracting State or of its political subdivisions or local authorities, irrespective of the manner in which they are levied.

2. There shall be regarded as taxes on income all taxes imposed on total income or on elements of income, including taxes on gains from the alienation of movable or immovable property, taxes on the total amounts of wages or salaries paid by enterprises, as well as taxes on capital appreciation.

3. The existing taxes to which the Agreement shall apply are:

a) in Slovenia:

(i) the tax on profits of legal persons; and

(ii) the tax on income of individuals, including wages and salaries, income from agricultural activities, income from business, capital gains and income from immovable and movable property;

(hereinafter referred to as "Slovenian tax");

b) in Finland:

(i) the state income taxes;

(ii) the corporate income tax;

(iii) the communal tax;

(iv) the church tax;

(v) the tax withheld at source from interest; and

(vi) the tax withheld at source from non residents' income;

(hereinafter referred to as "Finnish tax").

4. The Agreement shall apply also to any identical or substantially similar taxes which are imposed after the date of signature of the Agreement in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of any significant changes which have been made in their respective taxation laws.

Article 3. General definitions

1. For the purposes of this Agreement, unless the context otherwise requires:

a) the term "Slovenia" means the Republic of Slovenia and, when used in a geographical sense, the territory of Slovenia, including the sea area, sea bed and sub-soil adjacent to the territorial sea, over which Slovenia may exercise its sovereign rights and jurisdiction in accordance with its domestic legislation and international law;

b) the term "Finland" means the Republic of Finland and, when used in a geographical sense, its territory, and any area adjacent to its territorial waters within which, under its laws and in accordance with international law, its rights with respect to the exploration for and exploitation of the natural resources of the sea bed and its sub soil and of the superjacent waters may be exercised;

c) the term "person" includes an individual, a company and any other body of persons;

d) the term "company" means any body corporate or any entity that is treated as a body corporate for tax purposes;

e) the term "enterprise" applies to the carrying on of any business;

f) the terms "enterprise of a Contracting State" and "enterprise of the other Contracting State" mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;

g) the term "national" means:

(i) any individual possessing the nationality of a Contracting State;

(ii) any legal person, partnership or association deriving its status as such from the laws in force in a Contracting State;

h) the term "international traffic" means any transport by a ship or aircraft operated by an enterprise of a Contracting State, except when the ship or aircraft is operated solely between places in the other Contracting State;

i) the term "competent authority" means:

(i) in Slovenia, the Ministry of Finance or its authorised representative;

(ii) in Finland, the Ministry of Finance, its authorised representative or the authority which, by the Ministry of Finance, is designated as competent authority;

j) the term "business" includes the performance of professional services and of other activities of an independent character.

2. As regards the application of the Agreement at any time by a Contracting State, any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning that it has at that time under the law of that State for the purposes of the taxes to which the

Agreement applies, any meaning under the applicable tax laws of that State prevailing over a meaning given to the term under other laws of that State.

Article 4. Residence

1. For the purposes of this Agreement, the term "resident of a Contracting State" means any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of management, place of incorporation (registration) or any other criterion of a similar nature, and also includes that State, and any political subdivision, statutory body or local authority thereof. This term, however, does not include any person who is liable to tax in that State in respect only of income from sources in that State.

2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:

a) he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both States, he shall be deemed to be a resident only of the State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);

b) if the State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has an habitual abode;

c) if he has an habitual abode in both States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident only of the State of which he is a national;

d) if he is a national of both States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

3. Where by reason of the provisions of paragraph 1 a person other than an individual is a resident of both Contracting States, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement and determine the mode of application of the Agreement to such person.

Article 5. Permanent establishment

1. For the purposes of this Agreement, the term "permanent establishment" means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.

2. The term "permanent establishment" includes especially:

- a) a place of management;
- b) a branch;
- c) an office;
- d) a factory;
- e) a workshop; and
- f) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources.

3. A building site or construction or installation project constitutes a permanent establishment only if it lasts more than twelve months.

4. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term "permanent establishment" shall be deemed not to include:

- a) the use of facilities solely for the purpose of storage, display or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;
- b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display or delivery;
- c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;
- d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise or of collecting information, for the enterprise;
- e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character;
- f) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in sub paragraphs a) to e), provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.

5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, where a person - other than an agent of an independent status to whom paragraph 6 applies - is acting on behalf of an enterprise and has, and habitually exercises, in a Contracting State an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in that State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 4 which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph.

6. An enterprise shall not be deemed to have a permanent establishment in a Contracting State merely because it carries on business in that State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business.

7. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

Article 6. Income from immovable property

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. a) The term "immovable property" shall, subject to the provisions of sub paragraphs b) and c), have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated.

b) The term "immovable property" shall in any case include buildings, property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources.

c) Ships and aircraft shall not be regarded as immovable property.

3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property.

4. Where the ownership of shares or other corporate rights in a company entitles the owner of such shares or corporate rights to the enjoyment of immovable property held by the company, the income from the direct use, letting, or use in any other form of such right to enjoyment may be taxed in the Contracting State in which the immovable property is situated.

5. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise.

Article 7. Business profits

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only so much of them as is attributable to that permanent establishment.

2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.

3. In determining the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses which are incurred for the purposes of the permanent establishment, including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere.

4. Insofar as it has been customary in a Contracting State to determine the profits to be attributed to a permanent establishment on the basis of an apportionment of the total profits of the enterprise to its various parts, nothing in paragraph 2 shall preclude that Contracting State from determining the profits to be taxed by such an apportionment as may be customary. The method of apportionment adopted shall, however, be such that the result shall be in accordance with the principles contained in this Article.

5. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.

6. For the purposes of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.

7. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Agreement, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8. Shipping and air transport

1. Profits of an enterprise of a Contracting State from the operation of ships or aircraft in international traffic shall be taxable only in that State.

2. Profits of an enterprise of a Contracting State from the use, maintenance or rental of containers (including trailers, barges and related equipment for the transport of containers) used for the transport of goods or merchandise shall be taxable only in that State, except where such containers are used for the transport of goods or merchandise solely between places within the other Contracting State.

3. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall also apply to profits from the participation in a pool, a joint business or an international operating agency.

Article 9. Associated enterprises

1. Where

a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State, or

b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State,

and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

2. Where a Contracting State includes in the profits of an enterprise of that State - and taxes accordingly - profits on which an enterprise of the other Contracting State has been charged to tax in that other State and the profits so included are profits which would have accrued to the enterprise of the first-mentioned State if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises, then that other State shall make an appropriate adjustment to the amount of tax charged therein on those profits, where that other State considers the adjustment justified. In determining such adjustment, due regard shall be had to the other provisions of this Agreement and the competent authorities of the Contracting States shall if necessary consult each other.

Article 10. Dividends

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State. However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the dividends is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed:

a) 5 per cent of the gross amount of the dividends if the beneficial owner is a company which holds directly at least 25 per cent of the capital of the company paying the dividends;

b) 15 per cent of the gross amount of the dividends in all other cases.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, as long as an individual resident in Finland is under Finnish tax law entitled to a tax credit in respect of dividends paid by a company resident in Finland, dividends paid by a company which is a resident of Finland to a resident of Slovenia shall be taxable only in Slovenia if the beneficial owner of the dividends is a resident of Slovenia.

3. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

4. The term "dividends" as used in this Article means income from shares, or other rights, not being debt claims, participating in profits, as well as income from other corporate rights which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the State of which the company making the distribution is a resident.

5. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 shall apply.

6. Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment situated in that other State, nor subject the company's undistributed profits to a tax on the company's undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.

Article 11. Interest

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such interest may also be taxed in the Contracting State in which it arises and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the interest is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 5 per cent of the gross amount of the interest.

3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2,

a) interest arising in Slovenia shall be taxable only in Finland if the interest is paid:

- (i) to the State of Finland, or a local authority or a statutory body thereof;
- (ii) to the Bank of Finland;

(iii) to the Finnish Fund for Industrial Cooperation (FINNFUND) or any other institution, as may be agreed from time to time between the competent authorities of the Contracting States;

b) interest arising in Finland shall be taxable only in Slovenia if the interest is paid:

(i) to the State of Slovenia, a political subdivision, a local authority or a statutory body thereof;

- (ii) to the Central Bank of Slovenia;

(iii) to the Družba za zavarovanje in financiranje izvoza Slovenije (the Slovene Export Company) or any other institution, as may be agreed from time to time between the competent authorities of the Contracting States;

c) interest arising

(i) in a Contracting State on a loan guaranteed by any of the bodies mentioned or referred to in sub-paragraph a) or sub-paragraph b) and paid to a resident of the other Contracting State shall be taxable only in that other State;

(ii) in Slovenia on a loan guaranteed by the Finnvera (the official Finnish Export Credit Agency) and paid to a resident of Finland shall be taxable only in Finland;

(iii) in Finland on a loan guaranteed by the Družba za zavarovanje in financiranje izvoza Slovenije (the Slovene Export Company) and paid to a resident of Slovenia shall be taxable only in Slovenia.

4. The term "interest" as used in this Article means income from debt claims of every kind, whether or not secured by mortgage and whether or not carrying a right to participate in the debtor's profits, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to such securities, bonds or debentures. Penalty charges for late payment shall not be regarded as interest for the purpose of this Article.

5. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein, and the debt claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 shall apply.

6. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment, then such interest shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment is situated.

7. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

Article 12. Royalties

1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such royalties may also be taxed in the Contracting State in which they arise and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the royalties is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 5 per cent of the gross amount of the royalties.

3. The term "royalties" as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic or scientific work including cinematograph films, and films or tapes for television or radio broadcasting, any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process, or for information concerning industrial, commercial or scientific experience.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise, through a permanent establishment situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 shall apply.

5. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the royalties, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment in connection with which the liability to pay the royalties was incurred, and such royalties are borne by such permanent establishment, then such royalties shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment is situated.

6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last mentioned amount. In

such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

Article 13. Capital gains

1. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property referred to in paragraph 2 of Article 6 and situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of shares or other corporate rights in a company of whose assets more than one-half consists of immovable property situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.
3. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise), may be taxed in that other State.
4. Gains derived by an enterprise of a Contracting State from the alienation of ships or aircraft operated in international traffic or movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft, shall be taxable only in that State.
5. Gains derived by an enterprise of a Contracting State from the alienation of containers (including trailers, barges and related equipment for the transport of containers) used for the transport of goods or merchandise shall be taxable only in that State, except where such containers are used for the transport of goods or merchandise solely between places within the other Contracting State.
6. Gains from the alienation of any property other than that referred to in the preceding paragraphs of this Article, shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

Article 14. Income from employment

1. Subject to the provisions of Articles 15, 17 and 18, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.
2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first mentioned State if:
 - a) the recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days within any twelve month period commencing or ending in the calendar year concerned, and
 - b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State, and

c) the remuneration is not borne by a permanent establishment which the employer has in the other State.

3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft operated in international traffic by an enterprise of a Contracting State, may be taxed in that State.

Article 15. Directors' fees

Directors' fees and other similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors or any other similar organ of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

Article 16. Artistes and sportsmen

1. Notwithstanding the provisions of Articles 7 and 14, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as a sportsman, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or a sportsman in his capacity as such accrues not to the entertainer or sportsman himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7 and 14, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or sportsman are exercised.

3. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply to income derived from activities exercised in a Contracting State by an entertainer or a sportsman if the visit to that State is wholly or mainly supported by public funds of the other Contracting State or a political sub-division or a local authority thereof. In such case, the income shall be taxable in accordance with the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be.

Article 17. Pensions, annuities and similar payments

1. Subject to the provisions of paragraph 2 of Article 18, pensions and other similar remuneration paid to a resident of a Contracting State in consideration of past employment shall be taxable only in that State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, and subject to the provisions of paragraph 2 of Article 18, pensions paid and other benefits, whether periodic or lump-sum compensation, awarded under the social security legislation of a Contracting State or under any public scheme organised by a Contracting State for social welfare purposes, or any annuity arising in a Contracting State, may be taxed in that State, and according to the laws of that State, but the tax so charged shall not exceed 25 per cent of the gross amount of the payment.

3. The term "annuity" as used in this Article means a stated sum payable periodically at stated times during life, or during a specified or ascertainable period of time, under an

obligation to make the payments in return for adequate and full consideration in money or money's worth (other than services rendered).

Article 18. Government service

1. a) Salaries, wages and other similar remuneration, other than a pension, paid by a Contracting State, or a political subdivision, statutory body or local authority thereof, to an individual in respect of services rendered to that State, subdivision, body or authority shall be taxable only in that State.

b) However, such salaries, wages and other similar remuneration shall be taxable only in the Contracting State of which the individual is a resident if the services are rendered in that State and the individual:

(i) is a national of that State; or

(ii) did not become a resident of that State solely for the purpose of rendering the services.

2. a) Any pension paid by, or out of funds created by, a Contracting State, or a political subdivision, statutory body or local authority thereof, to an individual in respect of services rendered to that State, subdivision, body or authority shall be taxable only in that State.

b) However, such pension shall be taxable only in the Contracting State of which the individual is a resident if he is a national of that State.

3. The provisions of Articles 14, 15, 16 and 17 shall apply to salaries, wages and other similar remuneration, and to pensions, in respect of services rendered in connection with a business carried on by a Contracting State, or a political subdivision, statutory body or local authority thereof.

Article 19. Students and trainees

Payments which a student, or an apprentice or business, technical, agricultural or forestry trainee, who is or was immediately before visiting a Contracting State a resident of the other Contracting State and who is present in the first mentioned State solely for the purpose of his education or training receives for the purpose of his maintenance, education or training shall not be taxed in that State, provided that such payments arise from sources outside that State.

Article 20. Other income

1. Items of income of a resident of a Contracting State, wherever arising, not dealt with in the foregoing Articles of this Agreement shall be taxable only in that State.

2. The provisions of paragraph 1 shall not apply to income, other than income from immovable property as defined in paragraph 2 of Article 6, if the recipient of such income, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, and the right or property in respect of

which the income is paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 shall apply.

Article 21. Elimination of double taxation

1. In Slovenia double taxation shall be eliminated as follows:

Where a resident of Slovenia derives income which, in accordance with the provisions of this Agreement, may be taxed in Finland, Slovenia shall allow as a deduction from the tax on income of that resident, an amount equal to the tax on income paid in Finland. Such deduction shall not, however, exceed that portion of the income tax, as computed before the deduction is given, which is attributable to the income which may be taxed in Finland.

2. In Finland double taxation shall, subject to the provisions of Finnish law regarding the elimination of international double taxation (which shall not affect the general principle hereof), be eliminated as follows:

a) Where a resident of Finland derives income which, in accordance with the provisions of this Agreement, may be taxed in Slovenia, Finland shall, subject to the provisions of sub-paragraph b), allow as a deduction from the Finnish tax of that person, an amount equal to the Slovenian tax paid under Slovenian law and in accordance with the Agreement, as computed by reference to the same income by reference to which the Finnish tax is computed.

b) Dividends paid by a company being a resident of Slovenia to a company which is a resident of Finland and which controls directly at least 10 per cent of the voting power in the company paying the dividends shall be exempt from Finnish tax.

3. Where in accordance with any provision of the Agreement income derived by a resident of a Contracting State is exempt from tax in that State, such State may nevertheless, in calculating the amount of tax on the remaining income of such person, take into account the exempted income.

Article 22. Non-discrimination

1. Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances, in particular with respect to residence, are or may be subjected. This provision shall, notwithstanding the provisions of Article I, also apply to persons who are not residents of one or both of the Contracting States.

2. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities. This provision shall not be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for taxation purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents.

3. Except where the provisions of paragraph 1 of Article 9, paragraph 7 of Article 11, or paragraph 6 of Article 12, apply, interest, royalties and other disbursements paid by an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned State. Similarly, any debts of an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable capital of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been contracted to a resident of the first-mentioned State.

4. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of the first-mentioned State are or may be subjected.

5. The provisions of this Article shall, notwithstanding the provisions of Article 2, apply to taxes of every kind and description.

Article 23. Mutual agreement procedure

1. Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Agreement, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States, present his case to the competent authority of the Contracting State of which he is a resident or, if his case comes under paragraph 1 of Article 22, to that of the Contracting State of which he is a national. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Agreement.

2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with the Agreement. Any agreement reached shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic law of the Contracting States.

3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Agreement. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in the Agreement.

4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly, including through a joint commission consisting of themselves or their representatives, for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs.

Article 24. Exchange of information

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is necessary for carrying out the provisions of this Agreement or of the domestic laws concerning taxes of every kind and description imposed on behalf of the Contracting States, or of their political subdivisions or local authorities, insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Agreement. The exchange of information is not restricted by Articles 1 and 2. Any information received by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) concerned with the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals in relation to, the taxes referred to in the first sentence. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions.

2. In no case shall the provisions of paragraph 1 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:

- a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;
- b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;
- c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information, the disclosure of which would be contrary to public policy (*ordre public*).

Article 25. Members of diplomatic missions and consular posts

Nothing in this Agreement shall affect the fiscal privileges of members of diplomatic missions or consular posts under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

Article 26. Entry into force

1. The Governments of the Contracting States shall notify each other that the constitutional requirements for the entry into force of this Agreement have been complied with.

2. The Agreement shall enter into force thirty days after the date of receipt of the later of the notifications referred to in paragraph 1 and its provisions shall have effect:

- a) in respect of taxes withheld at source, on income derived on or after 1 January in the calendar year next following the year in which the Agreement enters into force;
- b) in respect of other taxes, for taxes chargeable for any tax year beginning on or after 1 January in the calendar year next following the year in which the Agreement enters into force.

3. The Convention between the Republic of Finland and the Socialist Federal Republic of Yugoslavia for the avoidance of double taxation with respect to taxes on income and

on capital, signed at Beograd on 8 May 1986, (hereinafter referred to as "the 1986 Convention"), shall, in the relation between Finland and Slovenia, cease to have effect with respect to taxes to which this Agreement applies in accordance with the provisions of paragraph 2. The 1986 Convention shall terminate on the last date on which it has effect in accordance with the foregoing provision of this paragraph.

Article 27. Termination

This Agreement shall remain in force until terminated by a Contracting State. Either Contracting State may terminate the Agreement, through diplomatic channels, by giving written notice of termination at least six months before the end of any calendar year following after the period of five years from the date on which the Agreement enters into force. In such event, the Agreement shall cease to have effect:

- a) in respect of taxes withheld at source, on income derived on or after 1 January in the calendar year next following the year in which the notice is given;
- b) in respect of other taxes, for taxes chargeable for any tax year beginning on or after 1 January in the calendar year next following the year in which the notice is given.

In witness whereof the undersigned, duly authorised thereto, have signed this Agreement.

Done in duplicate at Helsinki this 19th day of September 2003, in the Finnish, Slovenian and English languages, all three texts being equally authentic. In the case of divergence of interpretation the English text shall prevail.

For the Government of the Republic of Slovenia:

DARJA KURET

For the Government of the Republic of Finland:

ULLA-MAJ WIDEROOS

[FINNISH TEXT — TEXTE FINNOIS]

SOPIMUS

Suomen tasavallan ja Slovenian tasavallan välillä tuloveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi

Suomen tasavallan hallitus ja Slovenian tasavallan hallitus,

jotka haluavat tehdä sopimuksen tuloveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi,

ovat sopineet seuraavasta:

1 artikla

Sopimuksen piiriin kuuluvat henkilöt

Tätä sopimusta sovelletaan henkilöihin, jotka asuvat sopimusvaltiossa tai molemmissa sopimusvaltioissa.

2 artikla

Sopimuksen piiriin kuuluvat verot

1. Tätä sopimusta sovelletaan tulon perusteella suoritettaviin veroihin, jotka määritetään sopimusvaltion, sen valtiollisten osien tai paikallisviranomaisten lukuun, riippumatta siitä, millä tavoin verot kannetaan.

2. Tulon perusteella suoritettavina veroina pidetään kaikkia kokonaistulon taikka tulon osan perusteella suoritettavia veroja, niihin luettuina irtaimen tai kiinteän omaisuuden luovutuksesta saadun voiton perusteella suoritettavat verot, yrityksen maksamien palkkojen yhteenlasketun määärän perusteella suoritettavat verot sekä arvonnousun perusteella suoritettavat verot.

3. Tällä hetkellä suoritettavat verot, joihin sopimusta sovelletaan, ovat:

a) Sloveniassa:

- 1) oikeushenkilöiden voitoista suoritettava vero; ja
- 2) vero, joka kannetaan luonnollisten henkilöiden tulosta, mukaan lukien palkkatulo, maataloustoiminnaasta saatu tulo, elinkeinotoiminnaasta saatu tulo, luovutusvoitot ja kiinteästä ja irtaimesta omaisuudesta saatu tulo;

(jäljempänä "Slovenian vero");

h) Suomessa:

- 1) valtion tuloverot;
- 2) yhteisöjen tulovero;
- 3) kunnallisvero;
- 4) kirkollisvero;
- 5) korkotulon lähdevero; ja

6) rajoitetusti verovelvollisen lähdevero;

(jäljempänä "Suomen vero").

4. Sopimusta sovelletaan myös kaikkiin samanlaisiin tai pääasiallisesti samanluonteisiin veroihin, joita on sopimuksen allekirjoittamisen jälkeen suoritettava tällä hetkellä suoritettavien verojen ohella tai asemesta. Sopimusvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava toisilleen verolainsäädäntöönsä tehdystä merkittävästä muutoksista.

3 artikla

Yleiset määritelmät

1. Jollei asiayhteydestä muuta johdu, on tästä sopimusta sovellettaessa seuraavilla sanonnoilla jäljempänä mainituu merkitys:

- a) "Slovenia" tarkoittaa Slovenian tasavaltaa ja maantieteellisessä merkityksessä käytettyä, Slovenian aluetta, mukaan lukien merialue, merenpohja ja aluemereen rajoittuva sisusta, joilla Slovenia sisäisen lainsäädäntönsä ja kansainvälisen oikeuden niukaisesti voi käyttää suvereeniota oikeuksiaan ja tuomiovaltaansa.
 - b) "Suomi" tarkoittaa Suomen tasavaltaa ja, maantieteellisessä merkityksessä käytettyä, sen aluetta ja sen alueesiin rajoittuvia alueita, joilla se lainsäädäntönsä mukaan ja kansainvälisen oikeuden mukaisesti saa käyttää oikeuksiaan merenpobjan ja sen sisustan sekä niiden yläpuolella olevien vesien luonnonvarojen tutkimiseen ja hyväksikäytöön;
 - c) "henkilö" käsittää luonnollisen henkilön, yhtiön ja muun yhteenliittymän;
 - d) "yhtiö" tarkoittaa oikeushenkilöä tai muuta, jota verotuksessa käsitellään oikeushenkilönä;
 - e) sanontaa "yritys" sovelletaan kaikkeen liiketoiminnan harjoittamiseen;
 - f) "sopimusvaltiossa oleva yritys" ja "toisessa sopimusvaltiossa oleva yritys" tarkoittavat yritystä, jota sopimusvaltiossa asuva henkilö harjoittaa, ja vastaavasti yritystä, jota toisessa sopimusvaltiossa asuva henkilö harjoittaa;
 - g) "kansalainen" tarkoittaa:
- 1) luonnollista henkilöä, jolla on sopimusvaltion kansalaisuus;

- 2) oikeushenkilöä, yhtymää tai muuta yhteenliittymää, joka on muodostettu sopimusvaltiossa voimassa olevan lainsäädännön mukaan;
 - h) "kansainvälinen liikenne" tarkoittaa kuljetusta laivalla tai ilma-aluksella, jota sopimusvaltiossa oleva yritys käyttää, paitsi milloin laivaa tai ilma-alusta käytetään ainoastaan toisessa sopimusvaltiossa olevien paikkojen välillä;
 - i) "toimivaltainen viranomainen" tarkoittaa:
 - 1) Sloveniassa valtiovarainministeriötä tai sen valtuuttamaa edustajaa;
 - 2) Suomessa valtiovarainministeriötä, sen valtuuttamaa edustajaa tai sitä viranomaista, jonka valtiovarainministeriö määräe toimivaltaiseksi viranomaiseksi;
 - j) Sanonta "liiketoiminta" käsittää vapaan ammatin ja muun itsenäisen toiminnan harjoittamisen.
2. Kun sopimusvaltio jonakin ajankohtana soveltaa sopimusta, katsotaan, jollei asiayhteydestä muuta johdu, jokaisella sanonalla, jota ei ole sopimuksesta määritetty, olevan se merkitys, joka sillä tään ajankohtana on tämän valtion niitä veroja koskevan lainsäädännön mukaan, joihin sopimusta sovelletaan, ja tässä valtiossa sovellettavan verolainsäädännön mukaisella merkityksellä on etusija sanonalle tämän valtion muussa lainsäädännössä annettuun merkitykseen nähden.

4 artikla

Kotipaikka

1. Tätä sopimusta sovellettaessa sanonalla "sopimusvaltiossa asuva henkilö" tarkoitetaan henkilöä, joka tämän valtion lainsäädännön mukaan on siellä verovelvollinen dottisiilin, asumisen, liikkeen johtopaikan, rekisteröintipaikan tai muun sellaisen seikan nojalla, ja sanonta käsittää myös tämän valtion ja sen valtiollisen osan, julkisyhteisön tai paikallisviranomaisten. Sanonta ei kuitenkaan käsitä henkilöä, joka on tässä valtiossa verovelvollinen vain tässä valtiossa olevista lähteistä saadun tulon perusteella.
2. Milloin luonnollinen henkilö 1 kappaleen määräysten mukaan asuu molemmissa sopimusvaltioissa, määritetään hänen kotipaikkansa seuraavasti:
 - a) hänen katsotaan asuvan vain siinä valtiossa, jossa hänen käytettäväänä on vakinainen asunto; jos hänen käytettäväänä on vakinainen asunto molemmissa valtioissa, hänen katsotaan asuvan vain siinä valtiossa, johon hänen henkilökohtaiset ja taloudelliset suhteensa ovat kiinteämmät

(elinetujen keskus);

- b) jos ei voida ratkaista, kummassa valtiossa hänen elinetujensa keskus on, tai jos hänen käytettävänsä ei ole vakinaista asuntoa kummassakaan valtiossa, hänen katsotaan asuvan vain siinä valtiossa, jossa hän oleskelee pysyvästi;
- c) jos hän oleskelee pysyvästi molemmissa valtioissa tai ei oleskele pysyvästi kummassakaan niistä, hänen katsotaan asuvan vain siinä valtiossa, jonka kansalainen hän on;
- d) jos hän on molempien valtoiden kansalainen tai ei ole kummankaan valtion kansalainen, sopimusvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on ratkaistava asia keskinäisin sopimuksin.

3. Milloin muu kuin luonnollinen henkilö 1 kappaleen määräysten mukaan asuu molemmissa sopimusvaltioissa, sopimusvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on ratkaistava asia keskinäisin sopimuksin ja määrättävä, miten sopimusta sovelletaan tällaiseen henkilöön.

5 artikla

Kiinteä toimipaikka

- 1. Tätä sopimusta sovellaessa sanonalla "kiinteä toimipaikka" tarkoitetaan kiinteää liikepaikkaa, josta yrityksen toimintaa kokonaan tai osaksi harjoitetaan.
- 2. Sanonta "kiinteä toimipaikka" käsittää erityisesti:
 - a) yrityksen johtopaikan;
 - b) sivuliikkeen;
 - c) toimiston;
 - d) tehtaan;
 - e) työpajan; ja
 - f) kaivoksen, öljy- tai kaasulähteen, louhoksen tai inuun paikan, josta luonnonvaroja otetaan.

3. Paikka, jossa harjoitetaan rakennus- tai asennustoimintaa, muodostaa kiinteän toimipaikan vain, jos toiminta kestää yli kaksitoista kuukautta.

4. Tämän artiklan edellä olevien määräysten estämättä sanonnan "kiinteä toimipaikka" ei katsota käsittevänen:

- a) järjestelyjä, jotka on tarkoitettu ainoastaan yritykselle kuuluvien tavaroiden varastoimista, näytteillä pitämistä tai luovuttamista varten;
- b) yritykselle kuuluvan tavaravaraston pitämistä ainoastaan varastoimista, näytteillä pitämistä tai luovuttamista varten;
- c) yritykselle kuuluvan tavaravaraston pitämistä ainoastaan toisen yrityksen toimesta tapahtuvaa muokkaamista tai jalostamista varten;
- d) kiinteän liikepaikan pitämistä ainoastaan tavaroiden ostamiseksi tai tietojen keräämiseksi yritykselle;
- e) kiinteän liikepaikan pitämistä ainoastaan inuun luonteeltaan valmistelevan tai avustavan toiminnan harjoittamiseksi yritykselle;
- f) kiinteän liikepaikan pitämistä ainoastaan a)-e) kohdassa mainittujen toimintojen yhdistämiseksi, edellyttäen, että koko se kiinteästä liikepaikasta harjoitettava toiminta, joka perustuu tähän yhdistämiseen, on luonteeltaan valmistelevaa tai avustavaa.

5. Jos henkilö, olematta itsenäinen edustaja, johon 6 kappaletta sovelletaan, toimii yrityksen puolesta sekä hänellä on sopimusvaltiossa valtuus tehdä sopimaksia yrityksen nimissä ja hän käyttää valtuuttaan siellä tavanomaisesti, katsotaan tällä yrityksellä 1 ja 2 kappaleen määräysten estämättä olevan kiinteä toimipaikka tässä valtiossa jokaisen toiminnan osalta, jota tämä henkilö harjoittaa yrityksen lukuun. Tätä ei kuitenkaan noudateta, jos tämän henkilön toiminta rajoittuu sellaiseen, joka mainitaan 4 kappaleessa ja joka, jos sitä harjoitettaisiin kiinteästä liikepaikasta, ei tekisi täitä kiinteää liikepaikkaa kiinteäksi toimipaikaksi inainitun kappaleen määräysten inukaan.

6. Yrityksellä ei katsota olevan kiinteää toimipaikkaa sopimusvaltiossa pelkästään sen vuoksi, että se harjoittaa liiketoimintaa siinä valtiossa välittäjin, komissionäärin tai muun itsenäisen edustajan välityksellä, edellyttäen, että tämä henkilö toimii säännönmukaisen liiketoimintansa rajoissa.

7. Se seikka, että sopimusvaltiossa asuvalla yhtiöllä on määrämisvalta yhtiössä – tai siinä on määrämisvalta yhtiöllä – joka asuu toisessa sopimusvaltiossa taikka joka tässä toisessa valtiossa harjoittaa liiketoimintaa (joko kiinteästä toimipaikasta tai muulla tavoin), ei itsestään tee kumpaakaan yhtiötä toisen kiinteäksi toimipaikaksi.

6 artikla

Kiinteästä omaisuudesta saatu tulo

1. Tulosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa toisessa sopimusvaltiossa olevasta kiinteästä omaisuudesta (siihen luettuna maataloudesta tai metsätaloudesta saatu tulo), voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.
2.
 - a) Sanonalla "kiinteä omaisuus" on, jollei b) ja c) kohdan määräyksistä muuta johdu, sen sopimusvaltion lainsäädännön mukainen merkitys, jossa omaisuus on.
 - b) Sanonta "kiinteä omaisuus" käsittää kuitenkin aina rakennuksen, kiinteän omaisuuden tarpeiston, maataloudessa ja metsätaloudessa käytetyn elävän ja elottoman irtaimiston, oikeudet, joihin sovelletaan yksityisoikeuden kiinteää omaisuutta koskevia määräyksiä, kiinteän omaisuuden käyttöoikeuden sekä oikeudet määräiltään muuttuvii tai kiinteisiin korvauksiin, jotka saadaan kivennäisesiintymien, lähteiden ja muiden luonnonvarojen hyväksikäytöstä tai oikeudesta niiden hyväksikäytöön.
 - c) Laivoja ja ilma-aluksia ei pidetä kiinteänä omaisuutena.
3. Tämän artiklan 1 kappaleen määräyksiä sovelletaan tuloon, joka saadaan kiinteän omaisuuden välittömästä käytöstä, sen vuokralle antamisesta tai muusta käytöstä.
4. Jos osakkeiden tai muiden yhtiöosuuksien omistus oikeuttaa osakkeiden tai yhtiöosuuksien omistajan hallitsemaan yhtiölle kuuluvaa kiinteää omaisuutta, voidaan tulosta, joka saadaan tällaisen hallintaoikeuden välittömästä käytöstä, sen vuokralle antamisesta tai muusta käytöstä, verottaa siinä sopimusvaltiossa, jossa kiinteä omaisuus on.
5. Tämän artiklan 1 ja 3 kappaleen määräyksiä sovelletaan myös yrityksen omistamasta kiinteästä omaisuudesta saatun tuloon.

7 artikla

Liiketulo

1. Tulosta, jonka sopimusvaltiossa oleva yritys saa, verotetaan vain siinä valtiossa, jollei yritys harjoita liiketoimintaa toisessa sopimusvaltiossa siellä olevasta kiinteästä toimipaikasta. Jos yritys harjoittaa liiketoimintaa edellä sanotuin tavoin, voidaan toisessa valtiossa verottaa yrityksen saamasta tulosta, mutta vain niin suuresta tulon osasta, joka on luettava kiinteään toimipaikkaan kuuluvaksi.

2. Jos sopimusvaltiossa oleva yritys harjoittaa liiketoimintaa toisessa sopimusvaltiossa siellä olevasta kiinteästä toimipaikasta, luetaan, jollei 3 kappaleen määräyksistä muuta johdu, kummassakin sopimusvaltiossa kiinteään toimipaikkaan kuuluvaksi se tulo, jonka toimipaikan olisi voitu olettaa tuottavan, jos se olisi ollut erillinen yritys, joka harjoittaa samaa tai samanluonteista toimintaa samojen tai samanluonteisten edellytysten vallitessa ja itsenäisesti päättää liiketoimista sen yrityksen kanssa, jonka kiinteä toimipaikka se on.
3. Kiinteän toimipaikan tuloa määritäessä on vähennykseksi hyväksyttävä kiinteästä toimipaikasta johtuneet menot, niihin luettuina yrityksen johtamisesta ja yleisestä hallinnosta johtuneet menot, riippumatta sitä, ovatko ne syntyneet siinä valtiossa, jossa kiinteä toimipaikka on, vai muualla.
4. Mikäli sopimusvaltiossa noudatetun käytännön mukaan kiinteään toimipaikkaan kuuluvaksi luettava tulo määritään jakamalla yrityksen kokonaistulo yrityksen eri osien kesken, eivät 2 kappaleen määräykset estä täitä sopimusvaltiota määräämästä verotettavaa tuloa näin menetelmällä. Käytettävän jakamismenetelmän on kuitenkin johdettava tässä artiklassa ilmaistujen periaatteiden mukaiseen tulokseen.
5. Tuloa ei lueta kiinteään toimipaikkaan kuuluvaksi pelkästään sen perusteella, että kiinteä toimipaikka ostaa tavaroita yrityksen lukuun.
6. Tämän artiklan edellä olevia kappaleita sovellettaessa on kiinteään toimipaikkaan kuuluvaksi luettava tulo vuodesta toiseen määritävä samaa menetelmää noudattaen, jollei pätevistä ja riittävistä syistä muuta johdu.
7. Milloin liikutuloon sisältyy tuloa, jota käsitellään erikseen tämän sopimuksen muissa artikloissa, tämän artiklan määräykset eivät vaikuta sanottujen artiklojen määräyksiin.

8 artikla

Merenkulku ja ilmakuljetus

1. Tulosta, jonka sopimusvaltiossa oleva yritys saa laivan tai ilma-aluksen käyttämisenstä kansainväliseen liikenteeseen, verotetaan vain tässä valtiossa.
2. Tulosta, jonka sopimusvaltiossa oleva yritys saa tavarankuljetukseen käytetyn kontin (siihen luettuina perävaunu, proomu ja vastaanlainen kontin kuljetukseen tarvittava kalusto) käytöstä, kunnossapidosta tai vuokralle antamisesta, verotetaan vain tässä valtiossa, paitsi milloin konttia käytetään tavarankuljetukseen vain toisessa sopimusvaltiossa olevien paikkojen välillä.

3. Tämän artiklan 1 ja 2 kappaaleen määräyksiä sovelletaan myös tuloon, joka saadaan osallistumisesta pooliin, yhteiseen liiketoimintaan tai kansainväliseen kuljetusjärjestöön.

9 artikla

Etuyhteydessä keskenään olevat yritykset

1. Milloin

- a) sopimusvaltiossa oleva yritys välittömästi tai välillisesti osallistuu toisessa sopimusvaltiossa olevan yrityksen johtoon tai valvontaan tahi omistaa osan sen pääomasta, taikka
- b) samat henkilöt välittömästi tai välillisesti osallistuvat sekä sopimusvaltiossa olevan yrityksen että toisessa sopimusvaltiossa olevan yrityksen johtoon tai valvontaan tahi omistavat osan niiden pääomasta,

noudatetaan seuraavaa.

Jos jommassakummassa tapauksessa yritysten välillä kauppa- tai rahoitussuhteissa sovitaan ehdosta tai määräätään ehtoja, jotka poikkeavat siitä, mistä riippumattomien yritysten välillä olisi sovittu, voidaan kaikki tulo, joka ilman näitä ehtoja olisi kertynyt toiselle näistä yrityksistä, mutta näiden ehtojen vuoksi ei ole kertynyt yritykselle, lukea tämän yrityksen tuloon ja verottaa siitä tämän mukaisesti.

2. Milloin sopimusvaltio tässä valtiossa olevan yrityksen tuloon lukee - ja tämän mukaisesti verottaa - tulon, josta toisessa sopimusvaltiossa olevaa yritystä on verotettu tässä toisessa valtiossa, sekä siten mukaan luettu tulo on tuloa, joka olisi kertynyt ensiksi mainitussa valtiossa olevalle yritykselle, jos yritysten välillä sovitut ehdot olisivat olleet sellaisia, joista riippumattomien yritysten välillä olisi sovittu, tämän toisen valtion on asianmukaisesti oikaistava tästä tulosta siellä määrätyn veron määrä, jos tämä toinen valtio pitää oikaisua oikeutettuna. Tällaista oikaisua tehtäessä on otettava huomioon tämän sopimuksen muut määräykset, ja sopimusvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten tarvittaessa neuvoteltava keskenään.

10 artikla

Osinko

1. Osingosta, jonka sopimusvaltiossa asuva yhtiö muksaa toisessa sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa. Osingosta voidaan kuitenkin verottaa myös siinä sopimusvaltiossa, jossa osinon maksava yhtiö asuu, tämän valtion lainsääädännön mukaan, mutta jos osinkoetuuden

omistaja on toisessa sopimusvaltiossa asuva henkilö, vero ei saa olla suurempi kuin:

- a) 5 prosenttia osingon kokonaismäärästä, jos etuuden omistajana on yhtiö, joka välittömästi omistaa vähintään 25 prosenttia osingon maksavan yhtiön pääomasta;
- b) 15 prosenttia osingon kokonaismäärästä muissa tapauksissa.

2. Niin kauan kuin Suomessa asuvalla luonnollisella henkilöllä on Suomen verolainsäädännön mukaan oikeus veronhyvitykseen Suomessa asuvan yhtiön maksaman osingon osalta, verotetaan osingosta, jonka Suomessa asuva yhtiö maksaa Sloveniassa asuvalle henkilölle, 1 kappaleen määräysten estämättä vain Sloveniassa, jos osinkoetuuden omistaja on Sloveniassa asuva henkilö.

3. Täinän artiklan 1 ja 2 kappaleen määräykset eivät vaikuta yhtiön verottamiseen siitä voitosta, josta osinko maksetaan.

4. Sanonalla "osinko" tarkoitetaan tässä artiklassa tuloa, joka on saatu osakkeista tai muista oikeuksista, jotka eivät ole saamisia ja jotka oikeuttavat voittoosuuteen, samoin kuin muista yhtiösuoksista saatua tuloa, jota sen valtion lainsäädännön mukaan, jossa voiton jakava yhtiö asuu, kohdellaan verotuksessa samalla tavoin kuin osakkeista saatua tuloa.

5. Tämän artiklan 1 ja 2 kappaleen määräyksiä ei sovelleta, jos sopimusvaltiossa asuva osinkoetuuden omistaja harjoittaa toisessa sopimusvaltiossa, jossa osingon maksava yhtiö asuu, liiketoimintaa siellä olevasta kiinteästä toimipaikasta, ja osingon maksamisen perusteeena oleva osuuus tosiasiallisesti liittyy tähän kiinteään toimipaikkaan. Tässä tapauksessa sovelletaan 7 artiklan inääräyksiä.

6. Jos sopimusvaltiossa asuva yhtiö saa tuloa toisesta sopimusvaltiosta, ei tämä toinen valtio saa verottaa yhtiön maksamasta osingosta, paitsi mikäli osinko maksetaan tässä toisessa valtiossa asuvalle henkilölle tai mikäli osingon maksamisen perusteeena oleva osuuus tosiasiallisesti liittyy tässä toisessa valtiossa olevaan kiinteään toimipaikkaan, eikä myöskään määrästä yhtiön jakamattomasta voitosta tällaisesta voitosta suoritettavaa veroa, vaikka maksettu osinko tai jakamaton voitto kokonaan tai osaksi koostuisi tässä toisessa valtiossa kertyneestä tulosta.

11 artikla

Korko

1. Korosta, joka kertyy sopimusvaltiosta ja inaksetaan toisessa sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

2. Korosta voidaan kuitenkin verottaa myös siinä sopimusvaltiossa, josta se kertyy, tämän valtion lainsäädännön mukaan, mutta jos korkoetuuden omistaja on toisessa sopimusvaltiossa asuva henkilö, vero ei saa olla suurempi kuin 5 prosenttia koron kokonaismääärästä.

3. Tämän artiklan 2 kappaleen määräysten estämättä

- a) korosta, joka kertyy Sloveniasta, verotetaan vain Suomessa, jos korko maksetaan:
 - 1) Suomen valtiolle, sen paikallisviranomaiselle tai julkisyhteisölle;
 - 2) Suomen Pankille;
 - 3) Teollisen yhteistyon rahastolle (FINNFUND) tai muulle laitokselle, josta sopimusvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset saattavat keskenään sopia;
- b) korosta, joka kertyy Suomesta, verotetaan vain Sloveniassa, jos korko maksetaan
 - 1) Slovenian valtiolle, sen valtiolliselle osalle, paikallisviranomaiselle tai julkisyhteisölle;
 - 2) Slovenian Keskuspankille
 - 3) "Družba za zavarovanje in financiranje izvoza Slovenije"- nimiselle yhtiölle (the Slovene Export Company) tai muulle laitokselle, josta sopimusvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset saattavat keskenään sopia.
- c) korosta, joka kertyy
 - 1) sopimusvaltiosta a) kohdassa tai b) kohdassa mainitun tai tarkoitettun yhteenliittymän takaamalle lainalle ja maksetaan toisessa sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle, verotetaan vain tässä toisessa valtiossa;
 - 2) Sloveniasta Finnveran (Suomen virallisen vientiluottolaitoksen) takaamalle lainalle ja maksetaan Suomessa asuvalle henkilölle, verotetaan vain Suomessa.
 - 3) Suomesta "Družba za zavarovanje in financiranje izvoza Slovenije"- nimisen yhtiön (the Slovene Export Company) takaamalle lainalle ja maksetaan Sloveniassa asuvalle henkilölle, verotetaan vain Sloveniassa.

4. Sanonnalla "korko" tarkoitetaan tässä artiklassa tuloa, joka saadaan kaikenlaatuisista saamisista, riippumatta siitä, onko ne turvattu kiinteistökiinnityksellä vai ei, ja liittykö niihin oikeus osuuteen velallisen voitosta vai ei. Sanonnalla tarkoitetaan erityisesti tuloa, joka saadaan valtion antamista arvopapereista, ja tuloa, joka saadaan obligatioista tai debentureista, siihen luettuina tällaisiin arvopapereihin, obligatioihin tai debentureihin liittyvät agiomäärat ja voitot. Maksun viivästymisen johdosta suorittavia sakkomaksuja ei tätä artiklaa sovellettaessa pidetä korkona.

5. Tämän artiklan 1 ja 2 kappaleen määräyksiä ei sovelleta, jos sopimusvaltiossa asuva korkoetuuden omistaja harjoittaa toisessa sopimusvaltiossa, josta korko kertyy, liiketoimintaa siellä olevasta kiinteästä toimipaikasta, ja koron maksamisen perusteena oleva saaminen tosiasiallisesti liittyy tähän kiinteään toimipaikkaan. Tässä tapauksessa sovelletaan 7 artiklan määräyksiä.

6. Koron katsotaan kertyvän sopimusvaltiosta, kun sen maksaa tässä valtiossa asuva henkilö. Jos kuitenkin koron maksajalla riippumatta siitä, asuuko hän sopimusvaltiossa vai ei, on sopimusvaltiossa kiinteä toimipaikka, jonka ybteydessä koron maksamisen perusteena oleva velka on syntynyt, ja korko rasittaa tätä kiinteää toimipaikkaa, katsotaan koron kertyvän siitä valtiosta, jossa kiinteä toimipaikka on.

7. Jos koron määrä maksajan ja etuuden omistajan tai heidän molempien ja muun henkilön välisen erityisen suhteen vuoksi yliittää koron maksamisen perusteena olevaan saamiseen nähden määrä, josta maksaja ja etuuden omistaja olisivat sopineet, jollei tälläistä suhdetta olisi, sovelletaan tämän artiklan määräyksiä vain viimeksi mainittuun määrään. Tässä tapaaksessa verotetaan tämän määrään yliittävästä maksun osasta kummankin sopimusvaltion lainsäädännön mukaan, ottaen huomioon tämän sopimukseen muut määräykset.

12 artikla

Rojalti

1. Rojaltista, joka kertyy sopimusvaltiosta ja maksetaan toisessa sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

2. Rojaltista voidaan verottaa myös siinä sopimusvaltiossa, josta se kertyy, tämän valtion lainsäädännön mukaan, mutta jos rojaltietuuden omistaja on toisessa sopimusvaltiossa asuva henkilö, vero ei saa olla suurempi kuin 5 prosenttia rojaltin kokonaismääristä.

3. Sanonnalla "rojalti" tarkoitetaan tässä artiklassa kaikkia suorituksia, jotka saadaan korvauksena kirjallisen, taiteellisen tai tieteellisen teoksen (siihen luettuina elokuafilmi sekä televisio- tai radiolähetysessä käytettävä filmi tai nauha) tekijänoikeuden, patentin, tavaramerkin, mallin tai muotin, piirustuksen, salaisen

kaavan tai valmistusmenetelmän käytämisestä tai käyttöoikeudesta, taikka kokemusperäisestä teollis-, kaupallis- tai tieteellisluonteisesta tiedosta.

4. Tämän artiklan 1 ja 2 kappaleen määräyksiä ei sovelleta, jos sopimusvaltiossa asuva rojaltietuuden omistaja harjoittaa toisessa sopimusvaltiossa, josta rojalti kertyy, liiketoimintaa siellä olevasta kiinteästä toimipaikasta, ja rojaltin maksamisen perusteena oleva oikeus tai omaisuus tosiasiallisesti liittyy tähän kiinteään toimipaikkaan. Tässä tapauksessa sovelletaan 7 artiklan määräyksiä.

5. Rojaltin katsotaan kertyvän sopimusvaltiosta, kun sen maksaa tässä valtiossa asuva henkilö. Jos kuitenkin rojaltin maksajalla riippumatta siitä, asuko hän sopimusvaltiossa vai ei, on sopimusvaltiossa kiinteä toimipaikka, jonka yhteydessä rojaltin maksamisen perusteena oleva velvoite on syntynyt, ja rojalti rasittaa tätä kiinteää toimipaikkaa, katsotaan rojaltin kertyvän siitä valtiosta, jossa kiinteä toimipaikka on.

6. Jos rojaltin määrä maksajan ja etuuden omistajan tai heidän molempien ja muun henkilön välistä erityisen suhteenvuoksi ylittää rojaltin maksamisen perusteena olevaan käyttöön, oikeuteen tai tietoon nähdyn määrän, josta maksaja ja etuuden omistaja olisivat sopiautettavat, jollei tällaista suhdetta olisi, sovelletaan tämän artiklan määräyksiä vain viimeksi mainittuun määrään. Tässä tapauksessa verotetaan tämän määräni ylittävästä maksun osasta kummankin sopimusvaltion lainsäädännön inuakaan, ottaen huomioon tämän sopimuksen muut määräykset.

13 artikla

Myyntivoitto

1. Voitosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa 6 artiklan 2 kappaleessa tarkoitettun ja toisessa sopimusvaltiossa olevan kiinteän omaisuuden luovutuksesta, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

2. Voitosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa sellaisen yhtiön osakkeen tai muun osuuden luovutuksesta, jonka varoista enemmän kuin puolet koostuu toisessa sopimusvaltiossa olevasta kiinteästä omaisuudesta, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

3. Voitosta, joka saadaan sopimusvaltiossa olevan yrityksen toisessa sopimusvaltiossa olevan kiinteän toimipaikan liikeomaisuuteen kuuluvan irtaimen omaisuuden luovutuksesta, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa. Sama koskee voittoa, joka saadaan tällaisen kiinteän toimipaikan luovutuksesta (erillisenä tai koko yrityksen mukana).

4. Voitosta, jonka sopimusvaltiossa oleva yritys saa kansainväliseen liikenteeseen käytetyn laivan tai ilma-aluksen taikka tällaisen laivan tai ilma-aluksen käytämiseen

liittyvän irtaimen omaisuuden luovutuksesta, verotetaan vain tässä valtiossa.

5. Voitosta, jonka sopimusvaltiossa oleva yritys saa tavarankuljetukseen käytetyn kontin (siihen luetuina perävaunu, proomu ja vastaanlainen kontti) kuljetukseen tarvittava kalusto) luovutuksesta, verotetaan vain tässä valtiossa, paitsi milloin konttia käytetään tavarankuljetukseen vain toisessa sopimusvaltiossa olevien paikkojen välillä.

6. Voitosta, joka saadaan muun kuin tämän artiklan edellä olevissa kappaleissa tarkoitetun omaisuuden luovutuksesta, verotetaan vain siinä sopimusvaltiossa, jossa luovuttaja asuu.

14 artikla

Työtulo

1. Jollei 15, 17 ja 18 artiklan määräystä muuta johdu, verotetaan palkasta ja muusta sellaisesta hyvityksestä, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa epäitsenäisestä työstä, vain tässä valtiossa, jollei työtä tehdä toisessa sopimusvaltiossa. Jos työ tehdään tässä toisessa valtiossa, voidaan työstä saadusta hyvityksestä verottaa siellä.

2. Tämän artiklan 1 kappaleen määräysten estämättä verotetaan hyvityksestä, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa toisessa sopimusvaltiossa tekemästään epäitsenäisestä työstä, vain ensiksi mainitussa valtiossa, jos:

- a) saaja oleskelee toisessa valtiossa yhdessä jaksossa, tai useassa jaksossa yhteenä, enintään 183 päivää kahden toista kuukauden ajanjaksona, joka alkaa tai päättyy kysymyksessä olevan kalenterivuoden aikana, ja
- b) hyvityksen maksaa työnantaja tai se maksetaan työnantajan puolesta, joka ei asu toisessa valtiossa, sekä
- c) hyvityksellä ei rasiteta kiinteää toimipaikkaa, joka työnantajalla on toisessa valtiossa.

3. Tämän artiklan edellä olevien määräysten estämättä voidaan hyvityksestä, joka saadaan sopimusvaltiossa olevan yrityksen kansainväliseen liikenteeseen käyttämässä laivassa tai ilma-aluksessa tehdyistä epäitsenäisestä työstä, verottaa tässä valtiossa.

15 artikla

Johtokunnan jäsenen palkkio

Johtokunnan jäsenen palkiosta ja muusta sellaisesta suorituksesta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa toisessa sopimusvaltiossa asuvan yhtiön hallituksen tai muun sellaisen toimielimen jäsenenä, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

16 artikla

Taiteilijat ja urheilijat

1. Tämän sopimuksen 7 ja 14 artiklan määräysten estämättä voidaan tulosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa viihdetaiteilijana, kuten teatteri- tai elokuvanäyttelijänä, radio- tai televisiotaiteilijana tahi muusikkona, taikka urheilijana, toisessa sopimusvaltiossa harjoittamastaan henkilökohtaisesta toiminnasta, verottaa tässä toisessa valtiossa.
2. Milloin tulo, joka saadaan viihdetaiteilijan tai urheilijan tässä ominaisuudessaan harjoittamasta henkilökohtaisesta toiminnasta, ei tule viihdetaiteilijalle tai urheilijalle itselleen, vaan toiselle henkilölle, voidaan tästä tulosta, 7 ja 14 artiklan määräysten estämättä, verottaa siinä sopimusvaltiossa, jossa viihdetaiteilija tai urheilija harjoittaa toimintaansa.
3. Tämän artiklan 1 ja 2 kappaleen määräyksiä ei sovelleta tuloon, joka saadaan taiteilijan tai urheilijan sopimusvaltiossa harjoittamasta toiminnasta, jos vierailu tässä valtiossa on kokonaan tai pääasiallisesti rahoitettu toisen sopimusvaltion, sen valtiollisen osan tai paikallisviranomaisen julkisista varoista. Tässä tapauksessa tuloa verotetaan 7 tai 14 artiklan määräysten mukaan.

17 artikla

Eläke, elinkorko ja muu sellainen suoritus

1. Jollei 18 artiklan 2 kappaleen määräyksistä muuta johdu, verotetaan eläkkeestä ja muusta samanluonteisesta hyvityksestä, joka muksetaan sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle aikaisemman epäitsenäisen työn perusteella, vain tässä valtiossa.
2. Tämän artiklan 1 kappaleen määräysten estämättä, ja jollei 18 artiklan 2 kappaleen määräyksistä muuta johdu, voidaan sopimusvaltion sosiaalivakuutuslainsäädännön tai sopimusvaltion järjestämän muun julkisen sosiaaliturvan mukaan toistuvasti tai kertakorvauksena maksettavasta eläkkeestä ja muusta etuudesta, tai elinkorosta, joka kertyy sopimusvaltiosta, verottaa tässä valtiossa, tämän valtion lainsäädännön mukaan, mutta vero ei saa olla suurempi kuin 25 prosenttia maksun kokonaisinäärästä.
3. Sanonalla "elinkorko" tarkoitetaan tässä artiklassa vahvistettua rahamäärää, joka vahvistettuna ajankohtina joko elinkautena tai yksilöitynä taikka määritettäväissä olevana aikana toistuvasti maksetaan ja joka perustuu velvoitukseen toimeenpanna maksut täyden raha tai rahatarvoisen suorituksen (muun kuin tehdyn työn) vastikkeeksi.

18 artikla

Julkisen palvelus

1.
 - a) Palkasta ja muusta sellaisesta hyvityksestä (eläkettä lukuun ottamatta), jonka sopimusvaltio, sen valtiollinen osa, julkisyhteisö tai paikallisviranomainen maksaa luonnolliselle henkilölle työstä, joka tehdään tämän valtion, osan, yhteisön tai viranomaisen palveluksessa, verotetaan vain tässä valtiossa.
 - b) Tällaisesta palkasta ja muusta sellaisesta hyvityksestä verotetaan kuitenkin vain siinä sopimusvaltiossa, jossa tämä henkilö asuu, jos työ tehdään tässä valtiossa ja
 - 1) henkilö on tämän valtion kansalainen; tai
 - 2) hänestä ei tullut tässä valtiossa asuvaa ainoastaan tämän työn tekemiseksi.
 2.
 - a) Eläkkeestä, jonka sopimusvaltio, sen valtiollinen osa, julkisyhteisö tai paikallisviranomainen maksaa, tai joka maksetaan niiden perustamista rahastoista, luonnolliselle henkilölle työstä, joka on tehnyt tämän valtion, sen valtiollisen osan, yhteisön tai viranomaisen palveluksessa, verotetaan vain tässä valtiossa.
 - b) Tällaisesta eläkkeestä verotetaan kuitenkin vain siinä sopimusvaltiossa, jossa tämä henkilö asuu, jos hän on tämän valtion kansalainen.
 3. Tämän sopimuksen 14, 15, 16, ja 17 artiklan määräyksiä sovelletaan palkkaan ja muuhun sellaiseen hyvitykseen sekä eläkkeeseen, jotka maksetaan sopimusvaltion, sen valtiollisen osan, julkisyhteisön tai paikallisviranomaisen harjoittaman liiketoiminnan yhteydessä tehdystä työstä.

19 artikla

Opiskelijat ja harjoittelijat

Rahamääristä, jotka opiskelija, ammattioppilas tai liikealan, teollisuuden, maatalouden tai metsätalouden harjoitteli, joka asuu tai välittömästi ennen oleskeluaan sopimusvaltiossa asui toisessa sopimusvaltiossa ja joka oleskelee ensiksi mainitussa valtiossa yksimomaan koulutuksensa tai harjoittelunsa vuoksi, saa elatustaan, koulutustaan tai harjoitteluaan varten, ei tässä valtiossa veroteta, edellyttääneen, että nämä rahamäärität kertyvät tämän valtion ulkopuolella olevista lähteistä.

20 artikla

Muu tulo

1. Tulosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa ja jota ei käsitellä tämän sopimuksen edellä olevissa artikloissa, verotetaan vain tässä valtiossa, riippumatta siitä, mistä tulo kertyy.
2. Tämän artiklan 1 kappaleen määräyksiä ei sovelleta tuloon, lukuun ottamatta 6 artiklan 2 kappaleessa tarkoitettua kiinteästä omaisuudesta saatua tuloa, jos sopimusvaltiossa asuva tulon saaja harjoittaa toisessa sopimusvaltiossa liiketoimintaa siellä olevasta kiinteästä toimipaikasta, ja tulon maksamisen perusteena oleva oikeus tai omaisuus tosiasiallisesti liittyy tähän kiinteään toimipaikkaan. Tässä tapauksessa sovelletaan 7 artiklan määräyksiä.

21 artikla

Kaksinkertaisen verotuksen poistaminen

1. Sloveniassa kaksinkertainen verotus poistetaan seuraavasti:

Milloin Sloveniassa asuva henkilö saa tuloa, josta sopimuksen määräysten mukaan voidaan verottaa Suomessa, Slovenian on vähennettävä tämän henkilön tuloverosta Suomen tuloveroa vastaava määrä. Vähennyksen määrä ei kuitenkaan saa ylittää sitä tuloveron määrää, joka lasketaan ennen vähennyksen myöntämistä ja joka kohdistuu tuloon, josta voidaan verottaa Suomessa.

2. Jollei Suomen lainsäädännöstä, joka koskee kansainvälisen kaksinkertaisen verotuksen poistamista, muuta johdu (sikäli kuin tämä lainsäädäntö ei vaikuta tässä esitettyyn yleiseen periaatteeseen), kaksinkertainen verotus poistetaan Suomessa seuraavasti:

- a) Milloin Suomessa asuva henkilö saa tuloa, josta sopimuksen määräysten mukaan voidaan verottaa Sloveniassa, Suomen on, jollei jäljenipänä olevan b) kohdan inääräyksistä muuta johdu, vähennettävä tämän henkilön Suomen verosta Slovenian lainsäädännön mukaan ja sopimuksen mukaisesti maksettua Slovenian veroa vastaava määrä, joka lasketaan saman tulon perusteella kuin minkä perusteella Suomen vero lasketaan.
- b) Osinko, jonka Sloveniassa asuva yhtiö maksaa Suomessa asuvalle yhtiölle, vapautetaan Suomen verosta, jos saaja välittömästi hallitsee vähintään 10 prosenttia osingon maksavan yhtiön äänimäärästä.

3. Jos sopimusvaltiossa asuvan henkilön tulo on sopimuksen määräyksen mukaan vapautettu verosta tässä valtiossa, tämä valtio voi kuitenkin määräteessään tämän

henkilön muusta tulosta suoritettavan veron määrää ottaa lukuun sen tulon, joka on vapautettu verosta.

22 artikla

Syrjintäkielto

1. Sopimusvaltion kansalainen ei toisessa sopimusvaltiossa saa joutua sellaisen verotuksen tai siihen liittyvän velvoituksen kohteksi, joka on muunlainen tai raskaampi kuin verotus tai siihen liittyvä velvoitus, jonka kohteksi tämän toisen valtion kansalainen samoissa, erityisesti kotipaikkaa koskevissa olosuhteissa joutuu tai saattaa joutua. Tämän sopimuksen 1 artiklan määräysten estämättä sovelletaan tätä määräystä myös henkilöön, joka ei asu sopimusvaltiossa tai molemmissa sopimusvaltioissa.
2. Verotus, joka kohdistuu sopimusvaltiossa olevan yrityksen toisessa sopimusvaltiossa olevaan kiinteään toimipaikkaan, ei tässä toisessa valtiossa saa olla epäedullisempi kuin verotus, joka kohdistuu tässä toisessa valtiossa olevaan samanlaista toimintaa harjoittavaan yritykseen. Tämän määräyksen ei katsota velvoittavan sopimusvaltiota myöntämään toisessa sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle sellaista henkilökohtaista vähennystä verotuksessa, vapautusta verosta tai alennusta veroon siviilisäädyn taikka perheen huoltovelvollisuuden johdosta, joka myönnetään omassa valtiossa asuvalle henkilölle.
3. Muussa kuin sellaisessa tapauksessa, jossa 9 artiklan 1 kappaleen, 11 artiklan 7 kappaleen tai 12 artiklan 6 kappaleen määräyksiä sovelletaan, ovat korko, rojalti ja muu maksu, jotka sopimusvaltiossa oleva yritys suorittaa toisessa sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle, vähennyskelpoisia tämän yrityksen verotettavaa tuloa määrättääessä samoin ehdoin kuin maksu ensiksi mainitussa valtiossa asuvalle henkilölle. Samoin on sopimusvaltiossa olevan yrityksen velka toisessa sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle vähennyskelpoinen tämän yrityksen verotettavaa varallisuutta määrättääessä samoin ehdoin kuin velka ensiksi mainitussa valtiossa asuvalle henkilölle.
4. Sopimusvaltiossa oleva yritys, jonka pääoman toisessa sopimusvaltiossa asuva henkilö tai siellä asuvat henkilöt välittömästi tai välillisesti joko kokonaan tai osaksi omistavat tai josta he tällä tavoin määrävät, ei ensiksi mainitussa valtiossa saa joutua sellaisen verotuksen tai siihen liittyvän velvoituksen kohteksi, joka on muunlainen tai raskaampi kuin verotus tai siihen liittyvä velvoitus, jonka kohteksi ensiksi mainitussa valtiossa oleva muu samanluonteinen yritys joutuu tai saattaa joutua.
5. Tämän sopimuksen 2 artiklan määräysten estämättä sovelletaan tämän artiklan määräyksiä kaikenlaatuisiin veroihin.

23 artikla

Keskinäinen sopimusmenettely

1. Jos henkilö katsoo, että sopimusvaltion tai molempien sopimusvaltioiden toimenpiteet ovat johtaneet tai johtavat hänen osaltaan verotukseen, joka on tämän sopimuksen määräysten vastainen, hän voi saattaa asiansa sen sopimusvaltion toimivaltaisen viranomaisen käsittelyväksi, jossa hän asuu tai, jos kysymyksessä on 22 artiklan 1 kappaleen soveltaminen, jonka kansalainen hän on, ilman että tämä vaikuttaa hänen oikeuteensa käyttää näiden valtioiden sisäisessä oikeusjärjestysessä olevia oikeussuojakeinoja. Asia on saatettava käsittelyväksi kolmen vuoden kuluessa siitä kun henkilö sai tiedon toimenpiteestä, joka on aiheuttanut sopimuksen määräysten vastaisen verotuksen.
2. Jos toimivaltaisen viranomainen havaitsee huomautuksen perustelluki, mutta ei itse voi saada aikaan tyydyttävää ratkaisua, viranomaisen on pyrittävä toisen sopimusvaltion toimivaltaisen viranomaisen kanssa keskinäisin sopimuksin ratkaisemaan asia siinä tarkoitussa, että vältetään verotus, joka on sopimuksen vastainen. Tehty sopimus pannaan täytäntöön sopimusvaltioiden sisäisessä lainsäädännössä olevien aikarajojen estämättä.
3. Sopimusvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on pyrittävä keskinäisin sopimuksin ratkaisemaan sopimuksen tulkinnassa tai soveltamisessa syntyvät vaikeudet tai epätietoisuutta aiheuttavat kysymykset. Ne voivat myös neuvotella keskenään kaksinkertaisen verotuksen poistamiseksi sellaisissa tapauksissa, joita ei säännellä sopimuksessa.
4. Sopimusvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat olla välittömässä yhteydessä keskenään, myös sellaisessa yhteisessä toimikunnassa, johon ne itse kuuluvat tai johon kuuluu heidän edustajiaan, sopimukseen pääsemiseksi siinä merkityksessä kuin tarkoitetaan edellä olevissa kappaleissa.

24 artikla

Tietojen vaihtaminen

1. Sopimusvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on vaihdettava keskenään sellaisia tietoja, jotka ovat välittämättömiä tämän sopimuksen määräysten tai sopimusvaltioiden, niiden valtiollisten osien tai paikallisviranomaisten lukuun määrätyjä kaikenlaatuisia veroja koskevan sisäisen lainsäädännön määräysten soveltamiseksi, mikäli tämän lainsäädännön perusteella tapahtuva verotus ei ole sopimuksenvastainen. Sopimuksen 1 ja 2 artikla eivät rajoita tietojen vaihtamista. Sopimusvaltion vastaanottamia tietoja on käsittelyvä salaisina samalla tavalla kuin tämän valtion sisäisen lainsäädännön perusteella saatuja tietoja ja niitä saadaan ilmaista vain henkilölle tai viranomaisille (niihin luettuina tuomioistuumet ja

hallintoelimet), jotka määrävät, kantavat tai perivät ensimmäisessä lauseessa mainittuja veroja tai käsitlevät näitä veroja koskevia syytteitä tai valituksia. Näiden henkilöiden tai viranomaisten on käytettävä tietoja vain tällaisiin tarkoituksiin. Ne saavat ilmaista tietoja julkisessa oikeudenkäynnissä tai tuomioistuimen ratkaisuissa.

2. Tämän artiklan 1 kappaleen määräysten ei katsota velvoittavan sopimusvaltiota:

- a) ryhtymään hallintotoimiin, jotka poikkeavat tämän sopimusvaltion tai toisen sopimusvaltion lainsäädännöstä ja hallintokäytännöstä;
- b) antamaan tietoja, joita tämän sopimusvaltion tai toisen sopimusvaltion lainsäädännön mukaan tai säädösmukaisen hallintomenettelyn puitteissa ei voida hankkia;
- c) antamaan tietoja, jotka paljastaisivat liikesalaisuuden taikka teollisen, kaupallisen ja ammatillisen salaisuuden tai elinkeinotoiminnassa käytetyn menettelytavan, taikka tietoja, joiden ilmaiseminen olisi vastoin yleistä järjestystä (ordre public).

25 artikla

Diplomaattisen edustuston ja konsuliedustuston jäsenet

Tämä sopimus ei vaikuta niihin verotusta koskeviin erioikeuksiin, jotka kansainvälisen oikeuden yleisten sääntöjen tai erityisten sopimusten määräysten mukaan myönnetään diplomaattisen edustuston tai konsuliedustuston jäsenille.

26 artikla

Voimaantulo

1. Sopimusvaltioiden hallitukset ilmoittavat toisilleen täytäneensä valtiosäädössään tämän sopimuksen voimaantulolle asetetut edellytykset.

2. Sopimus tulee voimaan kolmantenakymmenentenä päivänä siitä päivästä, jona myöhempä 1 kappaleessa tarkoitettuista ilmoituksista on vastaanotettu, ja sen määräyksiä sovelletaan:

- a) lähteellä pidätettävien verojen osalta, tuloon, joka saadaan sitä vuotta, jona sopimus tulee voimaan, lähinnä seuraavan kalenterivuoden tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen;
- b) muiden verojen osalta, veroihin, jotka määritetään sitä vuotta, jona

sopimus tulee voimaan, lähinnä seuraavan kalenterivuoden tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen alkavilta verovuosilta.

3. Suomen tasavallan ja Jugoslavian sosialistisen liittotasavallan välistä tulo- ja varallisuusveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi Belgradissa 8 päivänä toukokuuta 1986 allekirjoitettua sopimusta (jäljempänä "vuoden 1986 sopimus") lakataan Suomen ja Slovenian välisissä suhteissa soveltamasta veroihin, joihin tästä sopimusta 2 kappaleen määräysten mukaan sovelletaan. Vuoden 1986 sopimus lakkaa olemasta voimassa sinä viimeisenä ajankohtana, jona sitä tämän kappaleen edellä olevan määräyksen mukaan sovelletaan.

27 artikla

Päättyminen

Tämä sopimus on voimassa, kunnes jompikumpi sopimusvaltio sen irtisanoo. Kumpikin sopimusvaltio voi viiden vuoden kuluttua siitä päivästä, jona sopimus tulee voimaan, irtisanoa sopimuksen diplomaattista tietä tekemällä irtisanomisilmoituksen vähintään kuusi kuukautta ennen kunkin kalenterivuoden päättymistä. Tässä tapauksessa sopimuksen sovttaminen lakkaa:

- a) lähteellä pidätettävien verojen osalta, tuloon, joka saadaan sitä vuotta, jona irtisanomisilmoitus tehdään, lähinnä seuraavan kalenterivuoden tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen;
- b) muiden verojen osalta, veroihin, jotka määritetään sitä vuotta, jona irtisanomisilmoitus tehdään, lähinnä seuraavan kalenterivuoden tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen alkavilta verovuosilta.

Tämän vakuudeksi ovat allekirjoittaneet, asianmukaisesti siihen valtuutettuina,
allekirjoittaneet tämän sopimuksen.

Tehty Helsingissä 19 päivänä syyskuuta 2003 kahtena suomen-, slovenian- ja
englanninkielisenä kappaleena kaikkien kolmen tekstin ollessa yhtä todistusvoimaiset.
Tulkintaerimielisyden sattuessa on englanninkielinen teksti ratkaiseva.

Suomen tasavallan
hallituksen puolesta:

Ulla-Mai Wideroos

Slovenian tasavallan
hallituksen puolesta:

Darja Kuret

[SLOVENE TEXT — TEXTE SLOVÈNE]

SPORAZUM

med Republiko Finsko in Republiko Slovenijo o izogibanju dvojnega obdavčevanja v zvezi z davki od dohodka

Vlada Republike Finske in Vlada Republike Slovenije sta se

v želji, da bi sklenili sporazum o izogibanju dvojnega obdavčevanja v zvezi z davki od dohodka,

sporazumeli:

1. člen
Osebe, za katere se uporablja sporazum

Ta sporazum se uporablja za osebe, ki so rezidenti ene ali obeh držav pogodbenic.

2. člen
Davki, za katere se uporablja sporazum

1. Ta sporazum se uporablja za davke od dohodka, ki se uvedejo v imenu države pogodbenice ali njenih političnih enot ali lokalnih oblasti, ne glede na način njihove uvedbe.

2. Za davke od dohodka se štejejo vsi davki, uvedeni na celoten dohodek ali na sestavine dohodka, vključno z davki od dobička iz odtujitve premičnin ali nepremičnin, davki od celotnega zneska mezd ali plač, ki jih plačujejo podjetja, ter davki od zvišanja vrednosti kapitala.

3. Obstojeci davki, za katere se uporablja sporazum, so:

a) v Sloveniji:

- i) davek od dobička pravnih oseb in
- ii) davek od dohodka posameznikov, vključno z mezdami in plačami, dohodkom iz kmetijskih dejavnosti, dohodkom iz poslovanja, dobičkom iz kapitala in dohodkom iz nepremičnin in premičnin

(v nadaljevanju "slovenski davek");

b) na Finskem:

- i) državni davek od dohodka;
 - ii) davek od dobička pravnih oseb;
 - iii) lokalni davek;
 - iv) cerkveni davek;
 - v) davek od obresti, odtegnjen pri viru, in
 - vi) davek od dohodka nerezidentov, odtegnjen pri viru,
- (v nadaljevanju "finski davek").

4. Sporazum se uporablja tudi za enake ali vsebinsko podobne davke, ki se uvedejo po datumu podpisa sporazuma dodatno k obstoječim davkom ali namesto njih. Pristojna organa držav pogodbenic druga drugega uradno obvestita o vseh bistvenih spremembah njunih davčnih zakonodaj.

3. člen
Splošna opredelitev izrazov

V tem sporazumu, razen če sobesedilo ne zahteva drugače:

- a) izraz "Slovenija" pomeni Republiko Slovenijo, in ko se uporablja v zemljepisnem smislu, pomeni ozemlje Slovenije, vključno z morskim območjem, morskim dnom in podzemljem ob teritorialnem morju, na katerem lahko Slovenija izvaja svoje suverene pravice in jurisdikcijo v skladu s svojo domačo zakonodajo in mednarodnim pravom;
- b) izraz "Finska" pomeni Republiko Finsko, in ko se uporablja v zemljepisnem smislu, pomeni njeno ozemlje in vsako območje ob njenih teritorialnih vodah, na katerem lahko v skladu s svojo zakonodajo in mednarodnim pravom izvaja svoje pravice v zvezi z iskanjem in izkoriščanjem naravnih virov morskega dna in njegovega podzemlja ter voda nad njima;
- c) izraz "oseba" vključuje posameznika, družbo in katero koli drugo telo, ki združuje več oseb;
- d) izraz "družba" pomeni katero koli korporacijo ali kateri koli subjekt, ki se za davčne namene obravnava kot korporacija;
- e) izraz "podjetje" se uporablja za opravljanje kakršne koli dejavnosti;
- f) izraza "podjetje države pogodbenice" in "podjetje druge države pogodbenice" pomenita podjetje, ki ga upravlja rezident države pogodbenice, in podjetje, ki ga upravlja rezident druge države pogodbenice;
- g) izraz "državljan" pomeni:
 - i) posameznika, ki ima državljanstvo države pogodbenice;
 - ii) pravno osebo, osebno družbo ali združenje, katerega status izhaja iz veljavne zakonodaje države pogodbenice;
 - ii.) izraz "mednarodni promet" pomeni prevoz z ladjo ali letalom, ki ga opravlja podjetje države pogodbenice, razen če ladja ali letalo ne opravlja prevozov samo med kraji v drugi državi pogodbenici;

- i) izraz "pristojni organ" pomeni:
 - i) v Sloveniji Ministrstvo za finance ali pooblaščenega predstavnika tega ministrstva;
 - ii) na Finskem Ministrstvo za finance, pooblaščenega predstavnika tega ministrstva ali organ, ki ga Ministrstvo za finance imenuje za pristojni organ;
 - j) izraz "dejavnost" vključuje opravljanje poklicnih storitev in drugih samostojnih dejavnosti.
2. Kadar koli država pogodbenica uporabi sporazum, ima kateri koli izraz, ki v njem ni opredeljen, razen če sobesedilo ne zahteva drugače, pomen, ki ga ima takrat po pravu te države za namene davkov, za katere se sporazum uporablja, pri čemer kateri koli pomen po davčni zakonodaji te države prevlada nad pomenom izraza po drugi zakonodaji te države.

4. člen
Rezidentstvo

1. V tem sporazumu izraz "rezident države pogodbenice" pomeni osebo, ki je po zakonodaji te države dolžna plačevati davke zaradi svojega stalnega prebivališča, prebivališča, sedeža uprave, kraja ustanovitve (registracije) ali katerega koli drugega podobnega merila, in vključuje tudi to državo in katero koli njen politično enoto, nosilca javnega pooblastila ali lokalno oblast. Ta izraz pa ne vključuje osebe, ki je dolžna plačevati davke v tej državi samo v zvezi z dohodkom iz virov v tej državi.

2. Kadar je zaradi določb prvega odstavka posameznik rezident obeh držav pogodbenic, se njegov status določi tako:

- a) šteje se samo za rezidenta države, v kateri ima na razpolago stalno prebivališče; če ima stalno prebivališče na razpolago v obeh državah, se šteje samo za rezidenta države, s katero ima tesnejše osebne in ekonomske odnose (središče življenjskih interesov);
- b) če ni mogoče opredeliti države, v kateri ima središče življenjskih interesov, ali če nima v nobeni od držav na razpolago stalnega prebivališča, se šteje samo za rezidenta države, v kateri ima običajno bivališče;
- c) če ima običajno bivališče v obeh državah ali v nobeni od njiju, se šteje samo za rezidenta države, katere državljan je;
- d) če je državljan obeh držav ali nobene od njiju, pristojna organa držav pogodbenic vprašanje rešita s skupnim dogovorom.

3. Kadar je zaradi določb prvega odstavka oseba, ki ni posameznik, rezident obeh držav pogodbenic, pristojna organa držav pogodbenic vprašanje rešita s skupnim dogovorom in določita način uporabe sporazuma za tako osebo.

5. člen
Stalna poslovna enota

1. V tem sporazumu izraz "stalna poslovna enota" pomeni stalno mesto poslovanja, prek katerega v celoti ali delno potekajo posli podjetja.

2. Izraz "stalna poslovna enota" še posebej vključuje:

- a) sedež uprave,
- b) podružnico,
- c) pisarno,
- d) tovarno,
- e) delavnico in
- f) rudnik, nahajališče nafte ali plina, kamnolom ali koli drug kraj pridobivanja naravnih virov.

3. Gradbišče ali projekt gradnje ali montaže se šteje za stalno poslovno enoto samo, če traja več kot dvanajst mesecev.

4. Ne glede na prejšnje določbe tega člena se šteje, da izraz "stalna poslovna enota" ne vključuje:

- a) uporabe prostorov samo za skladiščenje, razstavljanje ali dostavo dobrin ali blaga, ki pripada podjetju;
- b) vzdrževanja zaloge dobrin ali blaga, ki pripada podjetju, samo za skladiščenje, razstavljanje ali dostavo;
- c) vzdrževanja zaloge dobrin ali blaga, ki pripada podjetju, samo za predelavo, ki jo opravi drugo podjetje;
- d) vzdrževanja stalnega mesta poslovanja samo za nakup dobrin ali blaga za pocjetje ali zbiranje informacij za podjetje;
- e) vzdrževanja stalnega mesta poslovanja samo za opravljanje kakršne koli druge pripravljalne ali pomožne dejavnosti za podjetje;

- f) vzdrževanja stalnega mesta poslovanja samo za kakršno koli kombinacijo dejavnosti, omenjenih v pododstavkih a) do e), če je splošna dejavnost stalnega mesta poslovanja, ki je posledica te kombinacije, pripravljalna ali pomožna.
5. Ne glede na določbe prvega in drugega odstavka, kadar oseba – ki ni zastopnik z neodvisnim statusom, za katerega se uporablja šesti odstavek – deluje v imenu podjetja ter ima in običajno uporablja v državi pogodbenici pooblastilo za sklepanje pogodb v imenu podjetja, se za to podjetje šteje, da ima stalno poslovno enoto v tej državi v zvezi z dejavnostmi, ki jih ta oseba prevzame za podjetje, razen če dejavnosti te osebe niso omejene na tiste iz četrtega odstavka, zaradi katerih se to stalno mesto poslovanja po določbah tega odstavka ne bi štelo za stalno poslovno enoto, če bi se opravljale prek stalnega mesta poslovanja.
6. Ne šteje se, da ima podjetje stalno poslovno enoto v državi pogodbenici samo zato, ker opravlja posle v tej državi prek posrednika, splošnega komisionarja ali katerega koli drugega zastopnika z neodvisnim statusom, če te osebe delujejo v okviru svojega rednega poslovanja.
7. Dejstvo, da družba, ki je rezident države pogodbenice, nadzoruje družbo, ki je rezident druge države pogodbenice ali opravlja posle v tej drugi državi (prek stalne poslovne enote ali drugače) ali je pod nadzorom take družbe, samo po sebi še ne pomeni, da je ena od družb stalna poslovna enota druge.

6. člen

Dohodek iz nepremičnin

1. Dohodek rezidenta države pogodbenice, ki izhaja iz nepremičnin (vključno z dohodkom iz kmetijstva ali gozdarstva), ki so v drugi državi pogodbenici, se lahko obdavči v tej drugi državi.
2. a) Ob upoštevanju določb pododstavkov b) in c) ima izraz "nepremičnine" pomen, ki ga ima po zakonodaji države pogodbenice, v kateri je zadevna nepremičnina.
 - b) Izraz "nepremičnine" vedno vključuje stavbe, premoženje, ki je sestavni del nepremičnin, živino in opremo, ki se uporablja v kmetijstvu in gozdarstvu, pravice, za katere se uporabljajo določbe splošnega prava v zvezi z zemljiško lastnino, užitek na nepremičninah in pravice do spremenljivih ali stalnih plačil kot odškodnino za izkoriščanje ali pravico do izkoriščanja nahajališč rude, virov ter drugega naravnega bogastva.
 - c) Ladje in letala se ne štejejo za nepremičnine.
3. Določbe prvega odstavka se uporabljajo za dohodek, ki se ustvari z neposredno uporabo, dajanjem v najem ali katero koli drugo obliko uporabe nepremičnine.

4. Kadar ima zaradi lastništva delnic ali drugih korporacijskih pravic lastnik takih delnic ali korporacijskih pravic pravico do uživanja nepremičnin družbe, se lahko dohodek iz neposredne uporabe, dajanja v najem ali vsake druge oblike uporabe take pravice do uživanja obdavči v državi pogodbenici, v kateri so nepremičnine.

5. Določbe prvega in tretjega odstavka se uporabljajo tudi za dohodek iz nepremičnin podjetja.

7. člen
Poslovni dobiček

1. Dobiček podjetja države pogodbenice se obdavči samo v tej državi, razen če podjetje ne posluje v drugi državi pogodbenici prek stalne poslovne enote v njej. Če podjetje posluje, kot je prej omenjeno, se lahko dobiček podjetja obdavči v drugi državi, vendar samo toliko dobička, kot se pripisuje tej stalni poslovni enoti.

2. Ob upoštevanju določb tretjega odstavka, kadar podjetje države pogodbenice posluje v drugi državi pogodbenici prek stalne poslovne enote v njej, se v vsaki državi pogodbenici tej stalni poslovni enoti pripisuje dobiček, za katerega bi se lahko pričakovalo, da bi ga imela, če bi bila različno in ločeno podjetje, ki opravlja enake ali podobne dejavnosti pod istimi ali podobnimi pogoji ter povsem neodvisno posluje s podjetjem, katerega stalna poslovna enota je.

3. Pri določanju dobička stalne poslovne enote je dovoljeno odštetiti stroške, ki nastanejo za namene stalne poslovne enote, vključno s poslovodnimi in splošnimi upravnimi stroški, ki so tako nastali v državi, v kateri je stalna poslovna enota, ali druge.

4. Če se v državi pogodbenici dobiček, ki se pripisuje stalni poslovni enoti, običajno določi na podlagi porazdelitve vsega dobička podjetja na njegove dele, nič v drugem odstavku tej državi pogodbenici ne preprečuje določiti obdavčljivega dobička z običajno porazdelitvijo. Sprejeta metoda porazdelitve pa mora biti taka, da je rezultat v skladu z načeli tega člena.

5. Stalni poslovni enoti se ne pripisuje dobiček samo zato, ker nakupuje dobrine ali blago za podjetje.

6. Za namene prejšnjih odstavkov se dobiček, ki se pripisuje stalni poslovni enoti, vsako leto določi po isti metodi, razen če ni upravičenega in zadostnega razloga za nasprotno.

7. Kadar dobiček vključuje dohodkovne postavke, ki so posebej obravnavane v drugih členih tega sporazuma, določbe tega člena ne vplivajo na določbe tistih členov.

8. člen
Ladijski in letalski prevoz

1. Dobiček podjetja države pogodbenice iz opravljanja ladijskih ali letalskih prevozov v mednarodnem prometu se obdavči samo v tej državi.
2. Dobiček podjetja države pogodbenice iz uporabe, vzdrževanja ali najema zabojušnikov (vključno s priklopnikimi, vlečnimi čolni in podobno opremo za prevoz zabojušnikov), uporabljenih za prevoz dobrin ali blaga, se obdavči samo v tej državi, razen če se taki zabojušniki ne uporabljajo za prevoz dobrin ali blaga samo med kraji v drugi državi pogodbenici.
3. Določbe prvega in drugega odstavka se uporabljajo tudi za dobiček iz udeležbe v interesnem združenju, mešanem podjetju ali mednarodni prevozni agenciji.

9. člen
Povezana podjetja

1. Kadar:
 - a) je podjetje države pogodbenice neposredno ali posredno udeleženo pri upravljanju, nadzoru ali v kapitalu podjetja druge države pogodbenice ali
 - b) so iste osebe neposredno ali posredno udeležene pri upravljanju, nadzoru ali v kapitalu podjetja države pogodbenice in podjetja druge države pogodbenicein v obeh primerih obstajajo ali se uvedejo med podjetjema v njunih komercialnih ali finančnih odnosih pogoji, drugačni od tistih, ki bi obstajali med neodvisnimi podjetji, se kakršen koli dobiček, ki bi prirastel enemu od podjetij, če takih pogojev ne bi bilo, vendar prav zaradi takih pogojev ni prirastel, lahko vključi v dobiček tega podjetja in ustrezno obdavči.
2. Kadar država pogodbenica v dobiček podjetja te države vključuje – in ustrezno obdavči – dobiček, za katerega je bilo že obdavčeno podjetje druge države pogodbenice v tej drugi državi, in je tako vključeni dobiček dobiček, ki bi prirastel podjetju prve omenjene države, če bi bili pogoji, ki obstajajo med podjetjema, taki, kot bi obstajali med neodvisnimi podjetji, ta druga država ustrezno prilagodi znesek davka, ki se v tej državi obračuna od tega dobička, če meni, da je prilagoditev upravičena. Pri določanju take prilagoditve je treba upoštevati druge določbe tega sporazuma, pristojna organa držav pogodbenic pa se po potrebi med seboj posvetujeta.

10. člen
Dividende

1. Dividende, ki jih družba, ki je rezident države pogodbenice, plača rezidentu druge države pogodbenice, se lahko obdavčijo v tej drugi državi. Take dividende pa se lahko obdavčijo tudi v državi pogodbenici, katere rezident je družba, ki dividende plačuje, in v skladu z zakonodajo te države, če pa je upravičeni lastnik dividend rezident druge države pogodbenice, tako obračunani davek ne presega:
 - a) 5 odstotkov bruto zneska dividend, če je upravičeni lastnik družba, ki ima neposredno v lasti najmanj 25 odstotkov kapitala družbe, ki plačuje dividende;
 - b) 15 odstotkov bruto zneska dividend v vseh drugih primerih.
2. Kadar je posameznik, ki je rezident Finske, po finski davčni zakonodaji upravičen do odbitka davka za dividende, ki jih plača družba, ki je rezident Finske, se ne glede na določbe prvega odstavka dividende, ki jih plača družba, ki je rezident Finske, rezidentu Slovenije, obdavčijo samo v Sloveniji, če je upravičeni lastnik dividend rezident Slovenije.
3. Določbe prvega in drugega odstavka ne vplivajo na obdavčenje družbe v zvezi z dobičkom, iz katerega se plačajo dividende.
4. Izraz "dividende", kot je uporabljen v tem členu, pomeni dohodek iz delnic ali drugih pravic do udeležbe v dobičku, ki niso terjatve, in tudi dohodek iz drugih korporacijskih pravic, ki se davčno obravnava enako kot dohodek iz delnic po zakonodaji države, katere rezident je družba, ki dividende deli.
5. Določbe prvega in drugega odstavka se ne uporabljajo, če upravičeni lastnik dividend, ki je rezident države pogodbenice, posluje v drugi državi pogodbenici, katere rezident je družba, ki dividende plačuje, prek stalne poslovne enote v njej in je delež, v zvezi s katerim se dividende plačajo, dejansko povezan s takoj stalno poslovno enoto. V takem primeru se uporabljajo določbe 7. člena.
6. Kadar dobiček ali dohodek družbe, ki je rezident države pogodbenice, izhaja iz druge države pogodbenice, ta druga država ne sme uvesti nobenega davka na dividende, ki jih plača družba, razen če se te dividende plačajo rezidentu te druge države ali če je delež, v zvezi s katerim se take dividende plačajo, dejansko povezan s stalno poslovno enoto v tej drugi državi, niti ne sme uvesti davka od nerazdeljenega dobička na nerazdeljeni dobiček družbe, tudi če so plačane dividende ali nerazdeljeni dobiček v celoti ali delno sestavljeni iz dobička ali dohodka, ki nastane v taki drugi državi.

11. člen
Obresti

1. Obresti, ki nastanejo v državi pogodbenici in se izplačajo rezidentu druge države pogodbenice, se lahko obdavčijo v tej drugi državi.

2. Take obresti pa se lahko obdavčijo tudi v državi pogodbenici, v kateri nastanejo, in v skladu z zakonodajo te države, če pa je upravičeni lastnik obresti rezident druge države pogodbenice, tako obračunani davek ne presega 5 odstotkov bruto zneska obresti.

3. Ne glede na določbe drugega odstavka:

- a) se obresti, ki nastanejo v Sloveniji, obdavčijo samo na Finskem, če se obresti plačajo:
 - i) finski državi ali njeni lokalni oblasti ali nosilcu javnega pooblastila;
 - ii) Banki Finske;
 - iii) finskemu skladu za gospodarsko sodelovanje (FINNFUND) ali kateri koli drugi ustanovi, kot se lahko občasno dogovorita pristojna organa držav pogodbenic;
- b) se obresti, ki nastanejo na Finskem, obdavčijo samo v Sloveniji, če se obresti plačajo:
 - i) slovenski državi, njeni politični enoti, lokalni oblasti ali nosilcu javnega pooblastila;
 - ii) Banki Slovenije;
 - iii) Družbi za zavarovanje in financiranje izvoza Slovenije ali kateri koli drugi ustanovi, kot se lahko občasno dogovorita pristojna organa držav pogodbenic;
- c) se obresti, ki nastanejo:
 - i) v državi pogodbenici od posojila, za katero je dal poroštvo kateri koli organ, naveden ali omenjen v podpodstavku a) ali b), in je bilo izplačano rezidentu druge države pogodbenice, obdavčijo samo v tej drugi državi;
 - ii) v Sloveniji od posojila, za katero je dala poroštvo Finnvera (uradna finska agencija za izvozne kredite) in je bilo izplačano rezidentu Finske, obdavčijo samo na Finskem;

- iii) na Finskem od posojila, za katero je dala poroštvo Družba za zavarovanje in financiranje izvoza Slovenije in je bilo izplačano rezidentu Slovenije, obdavčijo samo v Sloveniji.

4. Izraz "obresti", kot je uporabljen v tem členu, pomeni dohodek iz vseh vrst terjatev ne glede na to, ali so zavarovane s hipoteko, in ne glede na to, ali imajo pravico do udeležbe v dolžnikovem dobičku, in še posebej dohodek iz državnih vrednostnih papirjev ter dohodek iz obveznic ali zadolžnic, vključno s premijami in nagradami od takih vrednostnih papirjev, obveznic ali zadolžnic. Kazni zaradi zamude pri plačilu se za namen tega člena ne štejejo za obresti.

5. Določbe prvega in drugega odstavka se ne uporabljajo, če upravičeni lastnik obresti, ki je rezident države pogodbenice, posluje v drugi državi pogodbenici, v kateri obresti nastanejo, prek stalne poslovne enote v njej in je terjatev, v zvezi s katero se obresti plačajo, dejansko povezana s tako stalno poslovno enoto. V takem primeru se uporabljajo določbe 7. člena.

6. Šteje se, da obresti nastanejo v državi pogodbenici, kadar je plačnik rezident te države. Kadar pa ima oseba, ki plačuje obresti, ne glede na to, ali je rezident države pogodbenice, v državi pogodbenici stalno poslovno enoto, v zvezi s katero je nastala zadolžitev, za katero se plačajo obresti, ter take obresti krije taka stalna poslovna enota, se šteje, da take obresti nastanejo v državi, v kateri je stalna poslovna enota.

7. Kadar zaradi posebnega odnosa med plačnikom in upravičenim lastnikom ali med njima in drugo osebo znesek obresti glede na terjatev, za katero se plačajo, presega znesek, za katerega bi se sporazumela plačnik in upravičeni lastnik, če takega odnosa ne bi bilo, se določbe tega člena uporabljajo samo za zadnji omenjeni znesek. V takem primeru se presežni del plačil še naprej obdavčuje v skladu z zakonodajo vsake države pogodbenice, pri čemer je treba upoštevati druge določbe tega sporazuma.

12. člen

Licenčnine in avtorski honorarji

1. Licenčnine in avtorski honorarji, ki nastanejo v državi pogodbenici in se plačajo rezidentu druge države pogodbenice, se lahko obdavčijo v tej drugi državi.

2. Take licenčnine in avtorski honorarji pa se lahko obdavčijo tudi v državi pogodbenici, v kateri nastanejo, in v skladu z zakonodajo te države, če pa je upravičeni lastnik licenčnin in avtorskih honorarjev rezident druge države pogodbenice, tako obračunani davek ne presega 5 odstotkov bruto zneska licenčnin in avtorskih honorarjev.

3. Izraz "licenčnine in avtorski honorarji", kot je uporabljen v tem členu, pomeni plačila vsake vrste, prejeta kot povračilo za uporabo ali pravico do uporabe kakršnih koli avtorskih pravic za literarno, umetniško ali znanstveno delo, vključno s kinematografskimi filmi ter filmi in trakovi za televizijsko in radijsko predvajanje,

katerega koli patenta, blagovne znamke, vzorca ali modela, načrta, tajne formule ali postopka ali za informacije o industrijskih, komercialnih ali znanstvenih izkušnjah.

4. Določbe prvega in drugega odstavka se ne uporabljajo, če upravičeni lastnik licenčnin in avtorskih honorarjev, ki je rezident države pogodbenice, posluje v drugi državi pogodbenici, v kateri licenčnine in avtorski honorarji nastanejo, prek stalne poslovne enote v njej in je pravica ali premoženje, v zvezi s katerim se licenčnine in avtorski honorarji plačajo, dejansko povezano s tako stalno poslovno enoto. V takem primeru se uporabljajo določbe 7. člena.

5. Šteje se, da so licenčnine in avtorski honorarji nastali v državi pogodbenici, kadar je plačnik rezident te države. Kadar pa ima oseba, ki plačuje licenčnine in avtorske honorarje, ne glede na to, ali je rezident države pogodbenice, v državi pogodbenici stalno poslovno enoto, v zvezi s katero je nastala obveznost za plačilo licenčnin in avtorskih honorarjev ter take licenčnine in avtorske honorarje krije taka stalna poslovna enota, se šteje, da so take licenčnine in avtorski honorarji nastali v državi, v kateri je stalna poslovna enota.

6. Kadar zaradi posebnega odnosa med plačnikom in upravičenim lastnikom ali med njima in drugo osebo znesek licenčnin in avtorskih honorarjev glede na uporabo, pravico ali informacijo, za katero se plačujejo, presega znesek, za katerega bi se sporazumela plačnik in upravičeni lastnik, če takega odnosa ne bi bilo, se določbe tega člena uporabljajo samo za zadnji omenjeni znesek. V takem primeru se presežni del plačil še naprej obdavčuje v skladu z zakonodajo vsake države pogodbenice, pri čemer je treba upoštevati druge določbe tega sporazuma.

13. člen
Kapitalski dobički

1. Dobiček, ki ga rezident države pogodbenice ustvari z odtujitvijo nepremičnin, ki so omenjene v drugem odstavku 6. člena in so v drugi državi pogodbenici, se lahko obdavči v tej drugi državi.
2. Dobiček, ki ga rezident države pogodbenice ustvari z odtujitvijo delnic ali drugih korporacijskih pravic v družbi, katere sredstva v več kot polovici sestavljajo nepremičnine v drugi državi pogodbenici, se lahko obdavči v tej drugi državi.
3. Dobiček iz odtujitve premičnin, ki so del poslovnega premoženja stalne poslovne enote, ki jo ima podjetje države pogodbenice v drugi državi pogodbenici, vključno z dobičkom iz odtujitve take stalne poslovne enote (same ali s celotnim podjetjem), se lahko obdavči v tej drugi državi.
4. Dobiček, ki ga podjetje države pogodbenice ustvari z odtujitvijo ladij ali letal, s katerimi se opravlja prevozi v mednarodnem prometu, ali premičnin, ki se nanašajo na opravljanje prevozov s takimi ladjami ali letali, se obdavči samo v tej državi.

5. Dobiček, ki ga podjetje države pogodbenice ustvari z odtujitvijo zabožnikov (vključno s priklopni, vlečnimi čolni in podobno opremo za prevoz zabožnikov), uporabljenih za prevoz dobrin ali blaga, se obdavči samo v tej državi, razen če se taki zabožniki ne uporabljajo za prevoz dobrin ali blaga samo med kraji v drugi državi pogodbenici.

6. Dobiček iz odtujitve premoženja, ki ni premoženje, navedeno v prejšnjih odstavkih tega člena, se obdavči samo v državi pogodbenici, katere rezident je oseba, ki odtuje premoženje.

14. člen

Dohodek iz zaposlitve

1. V skladu z določbami 15., 17. in 18. člena se plače, mezde in drugi podobni prejemki, ki jih dobi rezident države pogodbenice iz zaposlitve, obdavčijo samo v tej državi, razen če se zaposlitev ne izvaja v drugi državi pogodbenici. Če se zaposlitev izvaja tako, se lahko tako dobljeni prejemki obdavčijo v tej drugi državi.

2. Ne glede na določbe prvega odstavka se prejemek, ki ga dobi rezident države pogodbenice iz zaposlitve, ki se izvaja v drugi državi pogodbenici, obdavči samo v prvi omenjeni državi, če:

- a) je prejemnik navzoč v drugi državi v obdobju ali obdobjih, ki ne presegajo skupno 183 dni v katerem koli obdobju dvanajstih mesecev, ki se začne ali konča v določenem koledarskem letu, in
- b) prejemek plača delodajalec, ki ni rezident druge države, ali se plača v njegovem imenu in
- c) prejemka ne krije stalna poslovna enota, ki jo ima delodajalec v drugi državi.

3. Ne glede na prejšnje določbe tega člena se lahko prejemek, ki izhaja iz zaposlitve na ladji ali letalu, s katerim podjetje države pogodbenice opravlja prevoze v mednarodnem prometu, obdavči samo v tej državi.

15. člen

Plaćila direktorjem

Plaćila direktorjem in druga podobna plaćila, ki jih dobi rezident države pogodbenice kot član uprave ali drugega podobnega organa družbe, ki je rezident druge države pogodbenice, se lahko obdavčijo v tej drugi državi.

16. člen
Umetniki in športniki

1. Ne glede na določbe 7. in 14. člena se lahko dohodek, ki ga dobi rezident države pogodbenice kot nastopajoči izvajalec, kot je gledališki, filmski, radijski ali televizijski umetnik ali glasbenik, ali kot športnik iz takšnih osebnih dejavnosti, ki jih izvaja v drugi državi pogodbenici, obdavči v tej drugi državi.
2. Kadar dohodek iz osebnih dejavnosti, ki jih izvaja nastopajoči izvajalec ali športnik kot tak, ne priraste samemu nastopajočemu izvajalcu ali športniku, temveč drugi osebi, se ta dohodek kljub določbam 7. in 14. člena lahko obdavči v državi pogodbenici, v kateri potekajo dejavnosti nastopajočega izvajalca ali športnika.
3. Določbe prvega in drugega odstavka se ne uporabljo za dohodek iz dejavnosti, ki jih nastopajoči izvajalec ali športnik izvaja v državi pogodbenici, če se obisk v tej državi v celoti ali pretežno financira z javnimi sredstvi druge države pogodbenice ali njene politične enote ali lokalne oblasti. V takem primeru se dohodek obdavči v skladu z določbami 7. ali 14. člena, odvisno od primera.

17. člen
Pokojnine, pokojninske rente in podobna plačila

1. V skladu z določbami drugega odstavka 18. člena se pokojnine in drugi podobni prejemki, ki se izplačujejo rezidentu države pogodbenice za preteklo zaposlitev, obdavčijo samo v tej državi.
2. Ne glede na določbe prvega odstavka in ob upoštevanju določb drugega odstavka 18. člena se plačane pokojnine in drugi prejemki bodisi kot redna ali enkratna nadomestila na podlagi zakonodaje o socialni varnosti države pogodbenice ali na podlagi kakršnega koli javnega načrta države pogodbenice za namene socialne blaginje ali rente, ki nastanejo v državi pogodbenici, lahko obdavčijo v tej državi in po zakonodaji te države, vendar tako zaračunani davek ne presega 25 odstotkov bruto zneska plačila.
3. Izraz "pokojninska renta", kot je uporabljen v tem členu, pomeni določen znesek, ki se redno izplačuje ob določenem času vse življenje ali v določenem ali ugotovljivem časovnem obdobju, z obveznostjo izvršitve plačila za primerno in celotno nadomestilo v denarju ali denarni vrednosti (ki niso opravljene storitve).

18. člen
Državna služba

1. a) Plače, mezde in drugi podobni prejemki razen pokojnin, ki jih plačuje država pogodbenica ali njena politična enota, nosilec javnega pooblaštila ali lokalna oblast posamezniku za storitve, ki jih opravi za to državo, enoto, nosilca ali oblast, se obdavčijo samo v tej državi.

- b) Take plače, mezde in drugi podobni prejemki pa se obdavčijo samo v državi pogodbenici, katere rezident je posameznik, če se storitve opravljajo v tej državi in je posameznik:
 - i) državljan te države ali
 - ii) ni postal rezident te države samo zaradi opravljanja storitev.
- 2. a) Vsaka pokojnina, plačana iz skladov države pogodbenice ali njene politične enote, nosilca javnega pooblastila ali lokalne oblasti posamezniku za storitve, opravljene za to državo, enoto, nosilca ali oblast, se obdavči samo v tej državi
- b) Taka pokojnina pa se obdavči samo v državi pogodbenici, katere rezident je posameznik, če je državljan te države.
- 3. Določbe 14., 15., 16. in 17. člena se uporabljajo za plače, mezde in druge podobne prejemke ter za pokojnine za storitve, opravljene v zvezi s posli države pogodbenice ali njene politične enote, nosilca javnega pooblastila ali lokalne oblasti.

19. člen
Študenti in pripravniki

Plačila, ki jih študent, praktikant ali pripravnik v trgovini, industriji, kmetijstvu ali gozdarstvu, ki je ali je bil tik pred obiskom države pogodbenice rezident druge države pogodbenice in je v prvi omenjeni državi navzoč samo zaradi svojega izobraževanja ali usposabljanja, prejme za svoje vzdrževanje, izobraževanje ali usposabljanje, se ne obdavčijo v tej državi, če taka plačila nastanejo iz virov zunaj te države.

20. člen
Drugi dohodki

- 1. Deli dohodka rezidenta države pogodbenice, ki nastanejo kjer koli in niso obravnavani v predhodnih členih tega sporazuma, se obdavčijo samo v tej državi.
- 2. Določbe prvega odstavka se ne uporabljajo za dohodek, ki ni dohodek iz nepremičnin, kot so opredeljene v drugem odstavku 6. člena, če prejemnik takega dohodka, ki je rezident države pogodbenice, posluje v drugi državi pogodbenici prek stalne poslovne enote v njej in je pravica ali premoženje, za katero se plača dohodek, dejansko povezano s tako stalno poslovno enoto. V takem primeru se uporabljajo določbe 7. člena.

21. člen
Odprava dvojnega obdavčevanja

1. V Sloveniji se dvojno obdavčevanje odpravi, kot sledi:

Kadar rezident Slovenije dobi dohodek, ki se v skladu z določbami tega sporazuma lahko obdavči na Finskem, Slovenija dovoli kot odbitek od davka od dohodka tega rezidenta znesek, ki je enak davku od dohodka, plačanemu na Finskem. Tak odbitek pa ne sme presegati tistega dela davka od dohodka, ki je bil izračunan pred odbitkom, pripisanim dohodku, ki se lahko obdavči na Finskem.

2. V skladu z določbami finske zakonodaje o odpravi dvojnega obdavčevanja (kar ne vpliva na splošno načelo) se dvojno obdavčevanje na Finskem odpravi, kot sledi:

- a) Kadar rezident Finske dobi dohodek, ki se v skladu z določbami tega sporazuma lahko obdavči v Sloveniji, Finska ob upoštevanju določb pododstavka b) dovoli kot odbitek od finskega davka te osebe znesek, ki je enak slovenskemu davku, plačanemu v skladu s slovensko zakonodajo in tem sporazumom in izračunanemu za isti dohodek, za katerega se računa finski davek.
- b) Dividende, ki jih družba, ki je rezident Slovenije, plača družbi, ki je rezident Finske in neposredno nadzira najmanj 10 odstotkov glasovalnih pravic v družbi, ki plačuje dividende, so oproščene finskega davka.

3. Kadar je v skladu s katero koli določbo sporazuma dohodek, ki ga dobi rezident države pogodbenice, oproščen davka v tej državi, lahko ta država pri izračunu davka od preostalega dohodka takega rezidenta vseeno upošteva oproščeni dohodek.

22. člen
Enako obravnavanje

1. Državljeni države pogodbenice ne smejo biti v drugi državi pogodbenici zavezani kakršnemu koli obdavčevanju ali kakršni koli zahtevi v zvezi s tem, ki je drugačna ali bolj obremenjujoča, kot so ali so lahko obdavčevanje in s tem povezane zahteve za državljanje te druge države v enakih okoliščinah, še zlasti glede rezidentstva. Ta določba se ne glede na določbe 1. člena uporablja tudi za osebe, ki niso rezidenti ene ali obeh držav pogodbenic.

2. Obdavčevanje stalne poslovne enote, ki jo ima podjetje države pogodbenice v drugi državi pogodbenici, ne sme biti manj ugodno v tej drugi državi, kot je obdavčevanje podjetij te druge države, ki opravljajo enake dejavnosti. Ta določba se ne razлага, kot da zavezuje državo pogodbenico, da priznava rezidentom druge države pogodbenice kakršne koli osebne olajšave, druge olajšave in znižanja za davčne namene zaradi osebnega stanja ali družinskih obveznosti, ki jih priznava svojim rezidentom.

3. Razen kadar se uporabljo določbe prvega odstavka 9. člena, sedmega odstavka 11. člena ali šestega odstavka 12. člena, se obresti, licenčnine in avtorski honorarji ter druga izplačila, ki jih plača podjetje države pogodbenice rezidentu druge države pogodbenice, pri določanju obdavčljivega dobička takega podjetja odbijejo pod istimi pogoji, kot če bi bili plačani rezidentu prve omenjene države. Podobno se tudi kakršni koli dolgovi podjetja države pogodbenice rezidentu druge države pogodbenice pri določanju obdavčljivega premoženja takega podjetja odbijejo pod istimi pogoji, kot če bi bili pogodbeno dogovorjeni z rezidentom prve omenjene države.

4. Podjetja države pogodbenice, katerih kapital je v celoti ali delno, neposredno ali posredno v lasti ali pod nadzorom enega ali več rezidentov druge države pogodbenice, ne smejo biti v prvi omenjeni državi pogodbenici zavezana kakršnemu koli obdavčevanju ali kakršni koli zahtevi v zvezi s tem, ki je drugačna ali bolj obremenjujoča, kot so ali so lahko obdavčevanje in s tem povezane zahteve do podobnih podjetij prve omenjene države.

5. Določbe tega člena se uporabljo ne glede na določbe 2. člena za davke vseh vrst in opisov.

23. člen
Postopek skupnega dogovora

1. Kadar oseba meni, da imajo ali bodo imela dejanja ene ali obeh držav pogodbenic zanje za posledico obdavčevanje, ki ni v skladu z določbami tega sporazuma, lahko ne glede na sredstva, ki ji jih omogoča domače pravo teh držav, predloži zadevo pristojnemu organu države pogodbenice, katere rezident je, ali če se njen primer nanaša na prvi odstavek 24. člena, tiste države pogodbenice, katere državljan je. Zadeva mora biti predložena v treh letih od prvega uradnega obvestila o dejanju, ki je imelo za posledico obdavčevanje, ki ni v skladu z določbami tega sporazuma.

2. Pristojni organ si, če se mu zdi pritožba upravičena in če sam ne more priti do zadovoljive rešitve, prizadeva rešiti primer s skupnim dogovorom s pristojnim organom druge države pogodbenice z namenom izogniti se obdavčevanju, ki ni v skladu s tem sporazumom. Vsak dosežen dogovor se izvaja ne glede na roke v domačem pravu držav pogodbenic.

3. Pristojna organa držav pogodbenic si prizadevata s skupnim dogovorom razrešiti kakršne koli težave ali dvome, ki nastanejo pri razlagi ali uporabi sporazuma. Prav tako se lahko med seboj posvetujeta o odpravi dvojnega obdavčevanja v primerih, ki jih sporazum ne predvideva.

4. Pristojna organa držav pogodbenic lahko neposredno komunicirata med seboj, vključno prek skupne komisije, ki jo sestavlja sama ali njuni predstavniki, da bi dosegla dogovor v smislu prejšnjih odstavkov.

24. člen
Izmenjava informacij

1. Pristojna organa držav pogodbenic si izmenjavata take informacije, ki so potrebne za izvajanje določb tega sporazuma ali domače zakonodaje glede davkov vseh vrst in opisov, ki se uvedejo v imenu držav pogodbenic ali njunih političnih enot ali lokalnih oblasti, če obdavčevanje na njeni podlagi ni v nasprotju s sporazumom. Izmenjava informacij ni omejena s 1. in 2. členom. Vsaka informacija, ki jo prejme država pogodbenica, se obravnava kot tajnost na isti način kot informacije, pridobljene po domači zakonodaji te države, in se razkrije samo osebam ali organom (vključno s sodišči in upravnimi organi), udeleženim pri odmeri ali pobiranju, izterjavi ali pregonu ali pri odločanju o pritožbah glede davkov iz prvega stavka. Te osebe ali organi uporabljajo informacije samo v te namene. Informacije lahko razkrijejo v sodnih postopkih ali pri sodnih odločitvah.

2. V nobenem primeru se določbe prvega odstavka ne razlagajo, kot da nalagajo državi pogodbenici obveznost:

- a) da izvaja upravne ukrepe, ki niso v skladu z zakonodajo in upravno prakso te ali druge države pogodbenice,
- b) da priskrbi informacije, ki jih ni mogoče dobiti po zakonski ali običajni upravni poti te ali druge države pogodbenice,
- c) da priskrbi informacije, ki bi razkrile kakršno koli trgovinsko, poslovno, industrijsko, komercialno ali poklicno skrivnost ali trgovinske postopke, ali informacije, katerih razkritje bi bilo v nasprotju z javnim redom.

25. člen
Člani diplomatskih predstavništev in konzulatov

Nobena določba tega sporazuma ne vpliva na davčne ugodnosti članov diplomatskih predstavništev in konzulatov po splošnih pravilih mednarodnega prava ali določbah posebnih sporazumov.

26. člen
Začetek veljavnosti

1. Vladi držav pogodbenic druga drugo uradno obvestita, da so izpolnjene ustavne zahteve za začetek veljavnosti tega sporazuma.
2. Sporazum začne veljati trideset dni po datumu prejema poznejšega od uradnih obvestil iz prvega odstavka in njegove določbe se uporablajo:

- a) v zvezi z davki, zadržanimi pri viru, za dohodek, dosežen prvega januarja ali po njem v koledarskem letu, ki sledi letu, v katerem začne veljati sporazum;
- b) v zvezi z drugimi davki za davke, odmerjene za katero koli davčno leto, ki se začne prvega januarja ali po njem v koledarskem letu, ki sledi letu, v katerem začne veljati sporazum.

3. Konvencija med Republiko Finsko in Socialistično federativno republiko Jugoslavijo o izogibanju dvojnemu obdavčevanju dohodka in premoženja, ki je bila podpisana v Beogradu 8. maja 1986 (v nadaljevanju "konvencija iz leta 1986"), se v skladu z določbami drugega odstavka med Finsko in Slovenijo preneha uporabljati za davke, za katere se uporablja ta sporazum. Konvencija iz leta 1986 preneha veljati na zadnji datum, na katerega se uporablja v skladu s predhodno določbo tega odstavka.

27. člen
Prenehanje veljavnosti

Ta sporazum velja, dokler ga država pogodbenica ne odpove. Katera koli država pogodbenica lahko sporazum odpove po diplomatski poti s pisnim obvestilom o odpovedi najmanj šest mesecev pred koncem katerega koli koledarskega leta po petem letu od datuma začetka veljavnosti sporazuma. V takem primeru se sporazum preneha uporabljati:

- a) v zvezi z davki, zadržanimi pri viru, za dohodek, dosežen prvega januarja ali po njem v koledarskem letu, ki sledi letu, v katerem je bilo dano obvestilo o odpovedi;
- b) v zvezi z drugimi davki za davke, odmerjene za katero koli davčno leto, ki se začne prvega januarja ali po njem v koledarskem letu, ki sledi letu, v katerem je bilo dano obvestilo o odpovedi.

V dokaz navedenega sta podpisana, ki sta bila za to pravilno pooblaščena, podpisala ta sporazum.

Sestavljenlo v dveh izvirkih v Melsinkih dne 19. Septembra 2003.
v finskem, slovenskem in angleškem jeziku, pri čemer so vsa tri besedila enako verodostojna. Pri različni razlagi besedil prevlada angleško besedilo.

Za Vlado Republike Finske:

Uwe Alko Wiedens

Za Vlado Republike Slovenije:

Borut

[TRANSLATION -- TRADUCTION]

ACCORD ENTRE LA RÉPUBLIQUE DE FINLANDE ET LA RÉPUBLIQUE
DE SLOVÉNIE TENDANT À ÉVITER LA DOUBLE IMPOSITION EN
MATIÈRE D'IMPÔTS SUR LE REVENU

Le Gouvernement de la République de Finlande et le Gouvernement de la République de Slovénie,

Désireux de conclure un accord tendant à éviter la double imposition en matière d'impôts sur le revenu,

Sont convenus de ce qui suit:

Article premier. Personnes visées

Le présent Accord s'applique aux personnes qui sont résidentes d'un État contractant ou des deux États contractants.

Article 2. Impôts visés

1. Le présent Accord s'applique aux impôts sur le revenu exigibles par chacun des États contractants, leurs subdivisions politiques ou leurs collectivités locales, quel que soit le régime de perception desdits impôts.

2. Sont considérés comme impôts sur le revenu tout prélèvement effectué sur tout ou partie du revenu, y compris les impôts sur les gains provenant de l'aliénation de biens meubles ou immeubles, les impôts sur le montant total des salaires ou des traitements versés par les entreprises, ainsi que les impôts sur les plus-values.

3. Les impôts actuels qui font l'objet du présent Accord sont:

a) en Slovénie:

i) l'impôt sur les bénéfices des personnes morales;

ii) l'impôt sur le revenu des personnes physiques, y compris les salaires et traitements, le revenu d'activités agricoles, le revenu d'activités commerciales, les gains en capital et les revenus provenant de biens meubles ou immeubles;

(ci-après dénommés "l'impôt slovène");

b) en Finlande:

i) l'impôt d'État sur le revenu;

ii) l'impôt sur les sociétés;

iii) l'impôt communal;

iv) l'impôt ecclésiastique;

v) l'impôt retenu à la source sur les intérêts;

vi) l'impôt retenu à la source sur le revenu des non-résidents

(ci-après dénommés "l'impôt finlandais").

4. Le présent Accord s'applique également à tous impôts de nature identique ou sensiblement analogue qui seraient prescrits après la date de signature du présent Accord, et qui s'ajouteraient ou se substitueraient aux impôts existants. Les autorités compétentes des États contractants se communiqueront toutes les modifications de fond qui seraient apportées à la législation de leurs États respectifs, relatives aux impôts auxquels s'applique le présent Accord.

Article 3. Définitions générales

1. Aux fins du présent Accord, et à moins que le contexte n'exige une interprétation différente:

- a) le terme "Slovénie" s'entend de la République de Slovénie et, lorsqu'il est employé au sens géographique, le territoire de la Slovénie, y compris les eaux territoriales, les fonds marins et le sous-sol adjacent aux eaux territoriales sur lesquels la Slovénie peut exercer ses droits souverains et sa juridiction conformément à sa législation nationale et au droit international;
- b) le terme "Finlande" s'entend de la République de Finlande et, lorsqu'il est employé au sens géographique, son territoire et toute zone contiguë à ses eaux territoriales dans lesquels, en vertu de sa législation et conformément au droit international, elle peut exercer ses droits en matière de prospection et d'exploitation des ressources naturelles des fonds marins et de leur sous-sol ainsi que des eaux surjacentes;
- c) le terme "personne" s'entend des personnes physiques, sociétés et tous autres groupements de personnes;
- d) le terme "société" s'entend de toute personne morale ou de toute entité qui est assimilée à une personne morale au regard de l'impôt;
- e) le terme "entreprise" s'applique à l'exercice de toute activité commerciale ou industrielle;
- f) les expressions "entreprise d'un État contractant" et "entreprise de l'autre État contractant" s'entendent respectivement d'une entreprise exploitée par un résident d'un État contractant et d'une entreprise exploitée par un résident de l'autre État contractant;
- g) le terme "ressortissant" désigne:
 - i) toute personne physique possédant la nationalité d'un État contractant;
 - ii) toute personne morale, société de personnes et association tirant ce statut de la législation en vigueur dans un État contractant;
- h) l'expression "trafic international" s'entend de tout transport effectué par un navire ou un aéronef exploité par une entreprise d'un État contractant, sauf lorsque ce navire ou cet aéronef est exploité uniquement entre des points situés dans l'autre État contractant;
- i) l'expression "autorité compétente" désigne:
 - i) dans le cas de la Slovénie, le Ministère des finances ou son représentant autorisé;

ii) dans le cas de la Finlande, le Ministère des finances, son représentant autorisé ou l'autorité désignée par le Ministère des finances comme étant l'autorité compétente;

j) le terme “activité commerciale ou industrielle” inclut l'exercice de services professionnels et autres activités à caractère indépendant.

2. Aux fins de l'application du présent Accord à tout moment par un État contractant, toute expression qui n'est pas définie dans ledit Accord a le sens que lui attribue au moment en question la législation de cet État contractant concernant les impôts auxquels s'applique le présent Accord, à moins que le contexte n'appelle une interprétation différente. Tout sens que lui attribue la législation fiscale applicable l'emporte sur tout sens que lui attribuent les autres lois dudit État.

Article 4. Résidence

1. Aux fins du présent Accord, on entend par “résident de l'un des États contractants” toute personne qui, en vertu de la législation de cet État, est assujettie à l'impôt dans cet État en raison de son domicile, de sa résidence, du siège de sa direction, du lieu de sa constitution (son enregistrement) ou de tout autre critère du même ordre. Cette expression inclut l'État lui-même et toute subdivision politique, organe statutaire ou collectivité de celui-ci. Toutefois, cette expression ne s'applique pas aux personnes assujetties à l'impôt dans cet État exclusivement pour les revenus qu'elles tirent de sources situées dans cet État.

2. Lorsqu'en vertu des dispositions du paragraphe 1, une personne physique est un résident des deux États contractants, sa situation est réglée de la manière suivante:

a) cette personne est considérée comme un résident de l'État contractant où elle dispose d'un foyer d'habitation permanent. Si elle dispose d'un foyer d'habitation permanent dans les deux États, elle est considérée comme un résident de l'État contractant avec lequel ses liens personnels et économiques sont les plus étroits (centre des intérêts vitaux);

b) si l'État où cette personne a le centre de ses intérêts vitaux ne peut être déterminé, ou si elle ne dispose d'un foyer d'habitation permanent dans aucun des États contractants, elle est considérée comme un résident de l'État contractant où elle séjourne de façon habituelle;

c) si cette personne séjourne de façon habituelle dans les deux États contractants ou si elle ne séjourne de façon habituelle dans aucun d'eux, elle est considérée comme un résident de l'État contractant dont elle possède la nationalité;

d) si cette personne possède la nationalité des deux États contractants ou si elle ne possède la nationalité d'aucun d'eux, les autorités compétentes des États contractants tranchent la question d'un commun accord.

3. Lorsqu'en vertu des dispositions du paragraphe 1, une personne autre qu'une personne physique est un résident des deux États contractants, les autorités compétentes des États contractants tranchent la question d'un commun accord et déterminent les modalités de l'application de l'Accord à ladite personne.

Article 5. Établissement durable

1. Aux fins du présent Accord, l'expression "établissement stable" s'entend d'un lieu fixe d'affaires où une entreprise exerce tout ou partie de son activité.
2. L'expression "établissement stable" s'entend en particulier:
 - a) d'un siège de direction;
 - b) d'une succursale;
 - c) d'un bureau;
 - d) d'une usine;
 - e) d'un atelier;
 - f) d'une mine, d'un puits de pétrole ou de gaz, d'une carrière ou de tout autre lieu d'extraction de ressources naturelles.
3. Un chantier de construction ou un projet de construction ou d'installation ne constitue un établissement durable qu'à condition que ce chantier ou ce projet ait une durée de plus de douze mois.
4. Nonobstant les dispositions précédentes du présent article, on considère qu'il n'y a pas d'"établissement stable":
 - a) s'il est fait usage d'une installation à seule fin de stocker, exposer ou livrer des biens ou des marchandises appartenant à l'entreprise;
 - b) si des biens ou des marchandises appartenant à l'entreprise sont entreposés à seule fin de stockage, d'exposition ou de livraison;
 - c) si des biens ou des marchandises appartenant à l'entreprise sont entreposés à seule fin de transformation par une autre entreprise;
 - d) si une installation fixe d'affaires est utilisée à seule fin d'acheter des biens ou des marchandises, ou de réunir des informations pour l'entreprise;
 - e) si une installation fixe d'affaires est utilisée à seule fin d'exercer, pour l'entreprise, toute autre activité de caractère préparatoire ou auxiliaire;
 - f) si une installation fixe d'affaires est utilisée à seule fin de l'exercice combiné des activités mentionnées aux alinéas a) à e) du présent paragraphe, dans la mesure où l'ensemble des activités ainsi exercées dans cette installation fixe d'affaires a un caractère préparatoire ou auxiliaire.
5. Nonobstant les dispositions des paragraphes 1 et 2, lorsqu'une personne - autre qu'un agent indépendant auquel s'applique le paragraphe 6 - agit dans un État contractant pour le compte d'une entreprise de l'autre État contractant et dispose dans cet État du pouvoir, qu'elle exerce habituellement, de conclure des contrats au nom de l'entreprise, celle-ci est réputée avoir un établissement stable dans cet État pour toutes les activités que cette personne exerce pour l'entreprise, à moins que les activités de cette personne ne soient limitées à celles qui sont énumérées au paragraphe 4 du présent article et qui, exercées par l'intermédiaire d'une installation fixe, ne feraient pas de celle-ci un établissement stable au sens dudit paragraphe.

6. Une entreprise de l'un des États contractants ne sera pas réputée avoir un établissement stable dans l'autre État contractant du seul fait qu'elle exerce dans cet autre État des activités par l'entremise d'un courtier, d'un commissionnaire général ou de tout autre agent indépendant, si ces personnes agissent dans le cadre de leurs activités ordinaires.

7. Le fait qu'une société résidente de l'un des États contractants contrôle, ou est contrôlée par, une société qui est un résident de l'autre État contractant ou qui y exerce son activité (que ce soit ou non par l'intermédiaire d'un établissement stable) ne suffit pas en soi pour faire de l'une de ces sociétés un établissement stable de l'autre.

Article 6. Revenus de biens immobiliers

1. Les revenus qu'un résident d'un État contractant tire de biens immobiliers situés dans l'autre État contractant (y compris les revenus d'exploitations agricoles ou forestières) sont imposables dans cet autre État.

2. a) L'expression "biens immobiliers" a, sous réserve des dispositions des alinéas b) et c) du présent paragraphe, le sens que lui attribue le droit de l'État contractant dans lequel les biens considérés sont situés;

b) l'expression "biens immobiliers" comprend en tout cas les bâtiments, les dépendances des biens immobiliers, le bétail et le matériel utilisé en agriculture et en foresterie, auxquels s'appliquent les droits prévus dans la législation générale relative à la propriété foncière, l'usufruit des biens immobiliers et le droit à des paiements variables ou fixes pour l'exploitation ou la concession des gisements minéraux, des sources et des autres ressources naturelles;

c) les navires et les aéronefs ne sont pas considérés comme des biens immobiliers.

3. Les dispositions du paragraphe 1 du présent article s'appliquent aux revenus provenant de l'exploitation directe, de la location ou de l'affermage ainsi que de toute autre forme d'usage de biens immobiliers.

4. Lorsque la propriété d'actions ou d'autres parts sociales d'une société donne droit au propriétaire de ces actions ou de ces parts sociales à la jouissance de biens immobiliers détenus par la société, les revenus provenant de l'exploitation directe, de la location ou de l'affermage ainsi que de toute autre forme d'exercice de ce droit sont imposables dans l'État contractant où les biens immobiliers sont situés.

5. Les dispositions des paragraphes 1 et 3 s'appliquent également aux revenus tirés de biens immobiliers d'une entreprise.

Article 7. Bénéfices des entreprises

1. Les bénéfices d'une entreprise d'un État contractant ne sont imposables que dans cet État, à moins que l'entreprise n'exerce une activité économique dans l'autre État contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé. Si l'entreprise exerce une telle activité, ses bénéfices peuvent être imposés dans l'autre État, mais uniquement dans la mesure où ils sont imputables audit établissement stable.

2. Sous réserve des dispositions du paragraphe 3, lorsqu'une entreprise de l'un des États contractants exerce son activité dans l'autre État contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, il sera imputé dans chaque État contractant à cet établissement stable les bénéfices qu'il aurait vraisemblablement pu réaliser s'il avait été une entreprise distincte exerçant des activités identiques ou similaires dans des conditions identiques ou similaires et traitant en toute indépendance avec l'entreprise dont il constitue un établissement stable.

3. Pour déterminer les bénéfices d'un établissement stable, sont admises en déduction les dépenses contractées pour cet établissement stable, y compris les dépenses de direction et les frais généraux d'administration, soit dans l'État contractant où cet établissement stable était situé, soit ailleurs.

4. Dans la mesure où il est habituel, dans un État contractant, de déterminer les bénéfices à attribuer à un établissement stable en ventilant le total des bénéfices de l'entreprise sur ses diverses parties, aucune disposition du paragraphe 2 du présent article ne s'oppose à ce que l'État contractant détermine les bénéfices à imposer en appliquant la ventilation habituelle. Toutefois, la méthode de ventilation appliquée devra produire un résultat conforme aux principes contenus dans le présent article.

5. Aucun bénéfice ne sera imputé à un établissement stable pour la seule raison que ledit établissement aura acquis des biens ou des marchandises pour l'entreprise.

6. Aux fins des paragraphes précédents, les bénéfices à imputer à l'établissement stable sont déterminés chaque année selon la même méthode, à moins qu'il n'existe des motifs raisonnables et suffisants de procéder autrement.

7. Lorsque les bénéfices comprennent des éléments de revenu traités séparément dans d'autres articles du présent Accord, les dispositions du présent article s'entendent sans préjudice des dispositions desdits articles.

Article 8. Navigation maritime et aérienne

1. Les bénéfices tirés par une entreprise d'un État contractant de l'exploitation, en trafic international, de navires ou d'aéronefs ne sont imposables que dans cet État.

2. Les bénéfices qu'une entreprise d'un État contractant tire de l'exploitation ou de la location de conteneurs (y compris de remorques, d'allèges et de matériels connexes pour le transport de conteneurs) utilisés pour le transport de biens ou de marchandises ne sont imposables que dans cet État, sauf si ces conteneurs servent au transport de biens ou marchandises uniquement entre des points situés sur le territoire de l'autre État contractant.

3. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 s'appliquent également aux bénéfices tirés de la participation à un pool, à un groupement de transport ou à un organisme international d'exploitation.

Article 9. Entreprises associées

1. Si:

- a) une entreprise d'un État contractant participe, directement ou indirectement, à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise de l'autre État contractant, ou si
 - b) les mêmes personnes participent, directement ou indirectement, à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise d'un État contractant et d'une entreprise de l'autre État contractant,

et si, dans un cas comme dans l'autre, les conditions régissant les relations commerciales ou financières entre les deux entreprises diffèrent de celles qui devraient régir les relations entre des entreprises indépendantes, les bénéfices qui, sans ces conditions, auraient pu être réalisés par l'une des entreprises mais qui n'ont pu l'être du fait de ces conditions peuvent être compris dans les bénéfices de cette entreprise et imposés en conséquence.

2. Lorsqu'un État contractant inclut dans les bénéfices d'une entreprise de cet État - et impose en conséquence - des bénéfices sur lesquels une entreprise de l'autre État contractant a été imposé dans cet autre État et que les bénéfices ainsi inclus sont des bénéfices qui auraient été réalisés par l'entreprise du premier État si les conditions convenues entre les deux entreprises avaient été celles convenues entre des entreprises indépendantes, l'autre État procède à un ajustement approprié du montant de l'impôt qui y a été perçu sur ces bénéfices si ledit État estime cet ajustement justifié. Pour déterminer cet ajustement, il est tenu dûment compte des autres dispositions du présent Accord et, s'il y a lieu, les autorités compétentes des États contractants se consultent.

Article 10. Dividendes

1. Les dividendes payés par une société qui est un résident d'un État contractant à un résident de l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État. Toutefois, ces dividendes sont aussi imposables dans l'État contractant dont la société qui paie les dividendes est un résident et selon la législation de cet État; mais si le bénéficiaire effectif des dividendes est un résident de l'autre État contractant, l'impôt ainsi établi ne peut excéder:

- a) 5 pour cent du montant brut des dividendes si le bénéficiaire effectif est une société qui détient directement au moins 25 pour cent du capital de la société qui paie le dividende;
- b) 15 pour cent du montant brut des dividendes dans tous les autres cas.

2. Nonobstant les dispositions du paragraphe 1, tant qu'une personne physique résidente de la Finlande a droit, en vertu de la législation fiscale finlandaise, à un crédit d'impôt sur les dividendes versés par une société qui est un résident de la Finlande à un résident de la Slovénie, les dividendes versés par une société qui est un résident de la Finlande ne sont imposables en Slovénie que si le bénéficiaire effectif des dividendes est un résident de la Slovénie.

3. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 n'affectent pas l'imposition de la société en ce qui concerne les bénéfices sur lesquels les dividendes sont payés.

4. Le terme "dividendes" employé dans le présent article désigne les revenus provenant d'actions ou d'autres parts bénéficiaires à l'exception des créances ainsi que les revenus d'autres parts sociales assujettis au même régime fiscal que les revenus d'actions par la législation de l'État dont la société distributrice est un résident.

5. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des dividendes, résident d'un État contractant, exerce dans l'autre État contractant dont la société qui paie les dividendes est résidente une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable situé dans cet autre État et que la participation génératrice des dividendes se rattache effectivement audit établissement stable. En pareil cas, les dispositions applicables sont celles de l'article 7.

6. Lorsqu'une société résidente d'un État contractant tire des bénéfices ou des revenus de l'autre État contractant, cet autre État ne peut prélever aucun impôt sur les dividendes payés par la société, sauf dans la mesure où ces dividendes sont payés à un résident de cet autre État ou dans la mesure où la participation génératrice des dividendes se rattache effectivement à un établissement stable situé dans cet autre État, ni prélever aucun impôt au titre de l'imposition des bénéfices non distribués sur les bénéfices non distribués de la société, même si les dividendes payés ou les bénéfices non distribués sont en tout ou en partie des bénéfices ou des revenus provenant de cet autre État.

Article 11. Intérêts

1. Les intérêts produits dans un État contractant et dont le bénéficiaire est résident de l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

2. Néanmoins, ces intérêts peuvent être imposés dans l'État contractant où ils sont produits et conformément à la législation de cet État, étant entendu que si la personne qui les reçoit en est le bénéficiaire effectif, l'impôt ainsi exigé ne peut dépasser 5 pour cent du montant brut des intérêts.

3. Nonobstant les dispositions du paragraphe 2,

a) les intérêts ayant leur source en Slovénie sont imposables uniquement en Finlande si l'intérêt est payé à:

i) l'État de Finlande ou à une collectivité locale ou un organe officiel qui lui est rattaché;

ii) la Banque de Finlande;

iii) le Fonds finlandais pour la coopération industrielle (FINNFUND) ou toute autre institution similaire qui pourra, le cas échéant, être identifiée d'un commun accord par les autorités compétentes des États contractants;

b) les intérêts ayant leur source en Finlande sont imposables seulement en Slovénie si ces intérêts sont payés à:

i) l'État de Slovénie, une subdivision politique, une autorité locale ou un organe officiel de cet État;

ii) la Banque centrale de Slovénie;

iii) l'Office slovène de l'exportation ou toute autre institution qui pourra, le cas échéant, être identifiée d'un commun accord par les autorités compétentes des États contractants;

c) les intérêts ayant leur source:

i) dans un État contractant sur un prêt garanti par l'un des organes cités ou visés à l'alinéa a) ou à l'alinéa b) et payés à un résident de l'autre État contractant sont imposables uniquement dans cet autre État;

ii) en Slovénie sur un prêt garanti par la Finnvera (l'agence officielle finlandaise de crédit à l'exportation) et payés à un résident de la Finlande sont imposables en Finlande;

iii) en Finlande sur un prêt garanti par l'Office slovène de l'exportation et payés à un résident de la Slovénie sont imposables uniquement en Slovénie.

4. Le terme "intérêts" employé dans le présent article désigne le produit des créances de toute nature, assorti ou non de garanties hypothécaires ou d'une clause de participation aux bénéfices du débiteur, et notamment le produit des fonds publics et des bons et obligations, y compris les primes et lots attachés à ces titres, bons ou obligations. Les pénalités pour retard dans les paiements ne sont pas considérées comme des intérêts aux fins du présent article.

5. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire des intérêts, résident d'un État contractant, exerce dans l'autre État contractant d'où proviennent les intérêts une activité économique par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé et que la créance génératrice des intérêts se rattache effectivement à cet établissement stable. Dans pareil cas, les dispositions de l'article 7 sont applicables.

6. Les intérêts sont réputés être produits dans un État contractant lorsque le débiteur est un résident de cet État. Toutefois, lorsque le débiteur des intérêts, qu'il soit ou non résident d'un État contractant, a dans un État contractant un établissement stable pour lequel l'emprunt générateur des intérêts a été contracté et lorsque ces intérêts sont supportés par ledit établissement stable, lesdits intérêts sont réputés produits dans l'État où se trouve l'établissement stable.

7. Si, du fait de relations particulières entre le débiteur et le bénéficiaire des intérêts ou entre eux et un tiers, le montant des intérêts, compte tenu de la créance au titre de laquelle ils sont versés, excède celui dont le débiteur ou le bénéficiaire aurait pu convenir en l'absence desdites relations, les dispositions du présent article ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. En pareil cas, la part des versements qui est excédentaire demeure imposable conformément à la législation fiscale de chaque État contractant, mais sous réserve des autres dispositions du présent Accord.

Article 12. Redevances

1. Les redevances provenant d'un État contractant et payées à un résident de l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

2. Toutefois, ces redevances sont également imposables dans l'État contractant d'où elles proviennent et conformément à la législation de cet État, mais si la personne qui reçoit

ces redevances est un résident de l'autre État contractant, l'impôt ainsi exigé ne peut excéder 5 pour cent du montant brut des redevances.

3. Le terme "redevances" employé dans le présent article désigne les rémunérations de toute nature payées pour l'usage ou la concession de l'usage d'un droit d'auteur sur une oeuvre littéraire, artistique ou scientifique, y compris les films cinématographiques et les films ou bandes magnétiques utilisés pour les émissions radiophoniques ou télévisées, d'un brevet, d'une marque de fabrique, d'un dessin ou d'un modèle, d'un plan, d'une formule ou d'un procédé secrets ainsi que de renseignements concernant le savoir-faire industriel, commercial ou scientifique.

4. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas si le bénéficiaire des redevances, résident d'un État contractant, exerce dans l'autre État contractant d'où proviennent les redevances une activité commerciale ou industrielle par l'intermédiaire d'un établissement stable situé dans cet autre État, et que le droit ou le bien pour lequel sont payées ces redevances est effectivement lié audit établissement stable. En pareil cas, les dispositions applicables sont celles de l'article 7.

5. Les redevances sont considérées comme provenant d'un État contractant lorsque le débiteur est un résident de cet État. Toutefois, lorsque le débiteur des redevances, qu'il soit ou non un résident d'un État contractant, a dans un État contractant un établissement stable en relation avec lequel a été contractée l'obligation de paiement des redevances et qui supporte la charge de ces redevances, celles-ci sont considérées comme provenant de l'État où l'établissement stable est situé.

6. Lorsque, en raison des relations spéciales existant entre le débiteur et le bénéficiaire effectif des redevances ou que l'un et l'autre entretiennent avec de tierces personnes, le montant des redevances payées, compte tenu de l'usage, de la concession ou des informations pour lesquelles elles sont payées, excède celui dont seraient convenus le débiteur et le bénéficiaire effectif en l'absence de telles relations, les dispositions du présent article ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. En pareil cas, la partie excédentaire reste imposable selon la législation de chaque État contractant, compte dûment tenu des autres dispositions du présent Accord.

Article 13. Gains en capital

1. Les gains qu'un résident d'un État contractant tire de l'aliénation des biens immobiliers définis au deuxième paragraphe de l'article 6 et situés dans l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État contractant.

2. Les gains qu'un résident d'un État contractant tire de l'aliénation d'actions ou d'autres participations dans une société dont les actifs consistent pour plus de la moitié en valeur immobilières situées dans l'autre Partie contractante sont imposables dans cet autre État.

3. Les gains tirés de l'aliénation de biens mobiliers qui font partie de l'actif d'un établissement stable qu'une entreprise d'un État contractant possède dans l'autre État contractant, y compris les gains tirés de l'aliénation de cet établissement stable (seul ou avec l'ensemble de l'entreprise) sont imposables dans cet autre État.

4. Les gains qu'une entreprise d'un État contractant tire de l'aliénation de navires ou d'aéronefs en trafic international ou les biens immobiliers affectés à leur exploitation ne sont imposables que dans cet État.

5. Les gains qu'une entreprise d'un État contractant tire de l'aliénation de conteneurs (y compris de remorques, d'allèges et de matériels connexes pour le transport de conteneurs) utilisés pour le transport de biens ou de marchandises ne sont imposables que dans cet État, sauf si les conteneurs servent uniquement au transport de biens ou de marchandises entre des points situés sur le territoire de l'autre État contractant.

6. Les gains tirés de l'aliénation de tous biens autres que ceux visés aux paragraphes précédents du présent article ne sont imposables que dans l'État contractant dont le cédant est un résident.

Article 14. Revenus d'un emploi.

1. Sous réserve des dispositions des articles 15, 17 et 18, les traitements, salaires et autres rémunérations similaires qu'un résident d'un État contractant tire d'un emploi ne sont imposables que dans cet État, sauf si cet emploi est exercé dans l'autre État contractant. Si c'est le cas, la rémunération obtenue au titre de cet emploi est imposable dans cet autre État.

2. Nonobstant les dispositions du paragraphe 1 ci-dessus, la rémunération qu'un résident d'un État contractant tire d'un emploi exercé dans l'autre État contractant est imposable uniquement dans le premier État si:

a) le bénéficiaire est présent dans l'autre État pendant une ou plusieurs périodes n'excédant pas au total 183 jours compris dans n'importe quelle période de douze mois débutant ou se terminant au cours de l'année civile concernée, et

b) la rémunération est versée par ou au nom d'un employeur qui n'est pas un résident de l'autre État, et

c) la rémunération n'est pas à charge d'un établissement stable que possède l'employeur dans l'autre État.

3. Nonobstant les dispositions précédentes du présent article, la rémunération tirée d'un emploi exercé à bord d'un navire ou d'un aéronef exploité en trafic international par une entreprise d'un État contractant est imposable dans cet État.

Article 15. Tantièmes

Les tantièmes et rétributions similaires qu'un résident d'un État contractant reçoit en qualité de membre du conseil d'administration ou d'un autre organe similaire d'une société qui est un résident de l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

Article 16. Artistes et sportifs.

1. Nonobstant les dispositions des articles 7 et 14, les revenus qu'un résident d'un État contractant reçoit en tant qu'artiste du spectacle, tel qu'un artiste de théâtre, de cinéma, de la radio ou de la télévision ou qu'un musicien, ou un sportif, au titre de ses activités personnelles exercées dans l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

2. Lorsque les revenus d'activités qu'un artiste du spectacle ou qu'un sportif exerce personnellement et en cette qualité sont attribués non pas à l'artiste ou au sportif lui-même mais à une autre personne, ces revenus sont imposables, nonobstant les dispositions des articles 7 et 14, dans l'État contractant où les activités de l'artiste ou du sportif sont exercées.

3. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas aux revenus provenant d'activités exercées dans un État contractant par un artiste ou un sportif si la visite à cet État est entièrement ou en grande partie organisée à l'aide de fonds publics de l'autre État contractant ou de l'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales. Dans ce cas, les revenus sont imposables conformément aux dispositions de l'article 7 ou de l'article 14, selon le cas.

Article 17. Pensions, rentes et paiements similaires.

1. Sous réserve des dispositions du paragraphe 2 de l'article 18, les pensions et autres rémunérations similaires payées à un résident d'un État contractant au titre d'un emploi exercé antérieurement sont imposables uniquement dans cet État.

2. Nonobstant les dispositions du paragraphe 1 et sous réserve des dispositions du paragraphe 2 de l'article 18, les pensions versées et autres prestations, que ce soit sous forme de versements périodiques ou de compensation forfaitaire, accordés au titre de la législation sur la sécurité sociale d'un État contractant ou au titre de tout autre régime organisé par un État contractant à des fins de protection sociale, ou toute autre rente payable dans cet État, sont imposables dans cet État conformément à la législation de cet État, mais l'imposte ainsi perçu ne peut excéder 25 pour cent du montant brut du paiement.

3. Le terme "rente" employé dans le présent article s'entend d'une somme déterminée payable périodiquement à échéances fixes à titre viager ou pendant une période déterminée ou déterminable, en vertu d'une obligation d'effectuer les paiements en contrepartie d'une prestation adéquate et entière en argent ou appréciable en argent (autres que les services rendus).

Article 18. Fonction publique

1. a) Les traitements, salaires et autres rémunérations analogues autres que les pensions, payées par un État contractant ou l'une de ses subdivisions politiques, l'un de ses organes officiels ou l'une de ses collectivités locales à une personne physique au titre de services rendus à cet État, cette subdivision, cet organe ou cette collectivité ne sont imposables que dans cet État.

b) Toutefois, ces traitements, salaires ou autres rémunérations analogues ne sont imposables que dans l'État contractant dont cette personne physique est un résident sur les services qui sont fournis dans cet État et si cette personne:

- i) est un ressortissant de cet État, ou
- ii) n'est pas devenu un résident de cet État à seule fin de rendre les services.

2. a) Toute personne payée par un État contractant ou par une de ses subdivisions politiques, organes officiels ou ses collectivités locales, directement ou par prélèvement sur des fonds qu'ils ont constitués, à une personne physique au titre de services rendus à cet

État, cette subdivision, cet organe ou cette collectivité est imposable uniquement dans cet État.

b) Toutefois, cette pension est imposable exclusivement dans l'autre État contractant si la personne physique est un résident de cet autre État et en possède la nationalité.

3. Les dispositions des articles 14, 15, 16 et 17 s'appliquent aux traitements, salaires et autres rémunérations analogues ainsi qu'aux pensions, versés en contrepartie de services rendus dans le cadre d'une activité commerciale ou industrielle exercée par un État contractant ou par une subdivision, un organe officiel ou une collectivité locale de cet État.

Article 19. Étudiants et stagiaires

Les sommes qu'un étudiant, un apprenti ou un stagiaire d'un établissement commercial, industriel, technique, agricole ou forestier qui est ou qui était immédiatement avant de se rendre dans un État contractant un résident de l'autre État contractant et qui séjourne dans le premier État à seule fin d'y poursuivre ses études ou sa formation reçoit pour couvrir ses frais d'entretien, d'études ou de formation ne sont pas imposables dans cet autre État à condition que ces sommes proviennent de sources situées en dehors de cet État.

Article 20. Autres revenus

1. Les éléments de revenu d'un résident d'un État contractant, d'où qu'ils proviennent, qui ne sont pas visés dans les articles précédents du présent Accord ne sont imposables que dans cet État.

2. Les dispositions du paragraphe 1 ne s'appliquent pas aux revenus autres que ceux qui sont tirés de biens immobiliers tels que ceux qui sont définis au paragraphe 2 de l'article 6 si le bénéficiaire d'un tel revenu est un résident d'un État contractant qui exerce des activités commerciales ou industrielles dans l'autre État contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé et si le droit ou le bien pour lequel le revenu est payé se rattache effectivement à cet établissement stable. En pareil cas, les dispositions de l'article 7 sont applicables.

Article 21. Élimination de la double imposition

1. En Slovénie, la double imposition est éliminée comme suit:

Lorsqu'un résident de la Slovénie perçoit des revenus qui, conformément aux dispositions du présent Accord, sont imposables en Finlande, la Slovénie accorde en déduction de l'impôt sur le revenu de ce résident un montant égal à l'impôt sur le revenu payé en Finlande. Toutefois, cette déduction ne peut excéder la fraction de l'impôt sur le revenu calculé avant la déduction qui est imputable au revenu imposable en Finlande.

2. Sous réserve des dispositions de la législation finlandaise relative à l'élimination de la double imposition internationale (sans en affecter le principe général), la double imposition est éliminée comme suit en Finlande:

a) lorsqu'un résident de la Finlande perçoit des revenus qui, conformément aux dispositions du présent Accord, sont imposables en Slovénie, la Finlande, sous réserve des

dispositions de l'alinéa b), accorde en déduction de l'impôt finlandais sur le revenu de cette personne un montant égal à l'impôt slovène payé en vertu de la législation slovène et conformément au présent Accord, calculé par référence au même revenu à partir duquel l'impôt finlandais est calculé;

b) les dividendes payés par une société qui est un résident de la Slovénie à une société qui est un résident de la Finlande et qui détient directement 10 pour cent au moins des actions donnant droit au vote dans la société distributrice sont exonérés de l'impôt finlandais.

3. Lorsque, conformément à une disposition du présent Accord, les revenus perçus par un résident d'un État contractant sont exonérés de l'impôt dans cet État, celui-ci peut néanmoins tenir compte des revenus exonérés pour le calcul de l'impôt sur le reste des revenus de la personne en question.

Article 22. Non-discrimination

1. Les ressortissants d'un État contractant ne sont soumis dans l'autre État contractant à aucune imposition ou obligation qui soit autre ou plus lourde que celles auxquelles sont ou pourront être assujettis les ressortissants de cet autre État, en particulier en ce qui concerne la résidence. Nonobstant les dispositions de l'article premier, la présente disposition s'applique également aux personnes qui ne sont pas des résidents de l'un ou des deux États contractants.

2. Les établissements stables qu'une entreprise d'un État contractant possède dans l'autre État contractant ne sont pas imposés dans cet autre État d'une manière moins favorable que les entreprises de cet autre État qui exercent les mêmes activités. La présente disposition ne peut être interprétée comme obligeant un État contractant à accorder aux résidents de l'autre État contractant les déductions personnelles, abattements et réductions d'impôts en fonction de la situation ou des charges de famille qu'il accorde à ses propres résidents.

3. À moins que les dispositions du paragraphe 1 de l'article 9, du paragraphe 7 de l'article 11 ou du paragraphe 6 de l'article 12 ne soient applicables, les intérêts, redevances et autres frais payés par une entreprise d'un État contractant à un résident de l'autre État contractant sont déductibles, pour la détermination des bénéfices imposables de cette entreprise, dans les mêmes conditions que s'ils avaient été payés à un résident du premier État. De même, les dettes d'une entreprise d'un État contractant envers un résident de l'autre État contractant sont déductibles, pour la détermination du capital imposable de cette entreprise, dans les mêmes conditions que si elles avaient été contractées envers un résident du premier État.

4. Les entreprises d'un État contractant dont le capital est en totalité ou en partie, directement ou indirectement, détenu ou contrôlé par un ou plusieurs résidents de l'autre État contractant ne sont soumises dans le premier État à aucune obligation ou imposition y relative qui soit autre ou plus lourde que celle à laquelle sont ou pourraient être assujetties les entreprises similaires du premier État.

5. Les dispositions du présent article s'appliquent, nonobstant les dispositions de l'article 2, aux impôts de toute nature ou dénomination.

Article 23. Procédure amiable

1. Lorsqu'une personne estime que les mesures prises par l'un des États contractants ou les deux entraînent ou entraîneront pour elle une imposition non conforme aux dispositions du présent Accord, elle peut, indépendamment des recours prévus par le droit interne de ces États, soumettre son cas à l'autorité compétente de l'État contractant dont elle est un résident ou, si son cas relève du paragraphe 1 de l'article 22, à celle de l'État contractant dont elle possède la nationalité. Le cas doit être soumis dans les trois ans qui suivent la première notification de la mesure qui entraîne une imposition non conforme aux dispositions du présent Accord.

2. L'autorité compétente s'efforce, si la réclamation lui paraît fondée et si elle n'est pas en mesure d'y apporter une solution satisfaisante, de résoudre le cas par voie d'accord amiable avec l'autorité de l'autre État contractant en vue d'éviter une imposition non conforme au présent Accord. Tout accord amiable conclu est appliqué, quels que soient les délais prévus par le droit interne des États contractants.

3. Les autorités compétentes des États contractants s'efforcent par voie d'accord amiable de résoudre les difficultés ou de dissiper les doutes auxquels peuvent donner lieu l'interprétation ou l'application du présent Accord. Elles peuvent aussi se concerter en vue d'éliminer la double imposition dans les cas non prévus par l'Accord.

4. Les autorités compétentes des États contractants peuvent communiquer directement entre elles en vue de parvenir à un accord au sens des paragraphes précédents, y compris par l'intermédiaire d'une commission composée des autorités compétentes des États contractants ou de représentants desdites autorités.

Article 24. Échange de renseignements

1. Les autorités compétentes des États contractants échangent les renseignements nécessaires pour appliquer les dispositions du présent Accord ou celles des lois internes des États contractants relatives aux impôts qui font l'objet du présent Accord dans la mesure où l'imposition prévue par ces lois n'est pas contraire aux dispositions de l'Accord, notamment pour empêcher la fraude et l'évasion fiscale. L'échange de renseignements n'est pas limité par les dispositions des articles 1 et 2. Les renseignements reçus par l'autorité compétente d'un État contractant sont tenus secrets de la même manière que les renseignements obtenus en application de la législation interne de cet État et ne sont communiqués qu'aux personnes ou autorités, y compris les tribunaux et organes administratifs, qui participent à l'établissement ou au recouvrement des impôts visés par le présent Accord ou aux procédures de recours y relatives et ne sont utilisés qu'à ces fins. Ces personnes ou autorités peuvent faire état de ces renseignements au cours d'audiences publiques des tribunaux ou dans des jugements.

2. Les dispositions du paragraphe 1 ne peuvent en aucun cas être interprétées comme imposant à l'autorité compétente d'un État contractant l'obligation:

a) de prendre des dispositions administratives dérogeant à sa propre législation ou pratique administrative ou à celle de l'autre État contractant;

- b) de fournir des renseignements qui ne peuvent être obtenus dans le cadre de sa propre législation ou pratique administrative normale ou de celle de l'autre État contractant;
- c) de fournir des renseignements qui révèleraient un secret commercial ou industriel, un secret professionnel ou un processus commercial, ou des renseignements dont la divulgation serait contraire à la politique publique (ordre public).

Article 25. Membres de missions diplomatiques et fonctionnaires consulaires

Aucune disposition du présent Accord ne porte atteinte aux priviléges diplomatiques ou consulaires en matière d'impôt tels qu'ils résultent des règles générales du droit international ou des dispositions d'accords internationaux particuliers.

Article 26. Entrée en vigueur

- 1. Les gouvernements des États contractants se notifieront mutuellement l'accomplissement des procédures constitutionnelles requises pour l'entrée en vigueur du présent Accord.
- 2. L'Accord entrera en vigueur trente jours après la date de réception de la dernière des notifications visées au paragraphe 1, et ses dispositions s'appliqueront:
 - a) en ce qui concerne l'impôt retenu à la source, à l'égard des revenus perçus à compter du 1er janvier de l'année civile suivant celle au cours de laquelle l'Accord entrera en vigueur;
 - b) en ce qui concerne les autres impôts sur le revenu, pour des impôts à recouvrer pour tout exercice fiscal commençant à compter du 1er janvier de l'année civile qui suit immédiatement celle au cours de laquelle l'Accord entre en vigueur.
- 3. La Convention entre la République de Finlande et la République fédérative socialiste de Yougoslavie tendant à éviter la double imposition en matière d'impôt sur le revenu et la fortune, conclue à Belgrade le 8 mai 1986 (ci-après dénommée "la Convention de 1986") cessera, pour ce qui est de la relation entre la Finlande et la Slovénie, de sortir ses effets en ce qui concerne les impôts auxquels s'applique le présent Accord conformément aux dispositions du paragraphe 2. La Convention de 1986 expire à la dernière date à laquelle elle est en vigueur conformément à la disposition précédente du présent paragraphe.

Article 27. Dénonciation

Le présent Accord demeurera en vigueur jusqu'à ce qu'il soit dénoncé par un des États contractants. Chacun des États contractants pourra toutefois dénoncer le présent Accord par la voie diplomatique moyennant un préavis de six mois avant la fin de chaque année civile suivant une période de cinq ans à compter de la date de l'entrée en vigueur dudit Accord. En pareil cas, le présent Accord cessera de produire ses effets:

- a) en ce qui concerne l'impôt retenu à la source, à l'égard des revenus perçus à compter du 1er janvier de l'année civile suivant celle de la remise de la notification de dénonciation;

b) en ce qui concerne les autres impôts, aux revenus exigibles pour toute année d'imposition à compter du 1er janvier de l'année civile suivant celle de la notification de dénonciation.

En foi de quoi, les soussignés, à ce dûment habilités, ont signé le présent Accord.

Fait en double exemplaire à Helsinki le 19 septembre 2003, en langues finlandaise, slovène et anglaise, les trois textes faisant également foi. En cas de divergence d'interprétation, le texte anglais prévaudra.

Pour le Gouvernement de la République de Finlande:

ULLA-MAJ WIDEROOS

Pour le Gouvernement de la République de Slovénie:

DARJA KURET

